Nr. 120. Środa, 26 Maja 1886. **Rok 76.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 cnt., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Rue Clement 4.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość Najjaśniejszy Pan, raczył z dniem 24 b. m. obrać na pobyt Najwyższy Schönbrunn, dokąd w południe przybyła także z Pesztu Jej ces. Mość Najjaśniejsza Cesarzowa i Królowa z Jej c. i k. Wysokością Najdostojniejszą Arcyksiężniczką Maryą Waleryą.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższym odręcznym dyplomem majora pułku ułanów Aleksandra II Cesarza Rossyi nr. 11, Antoniego Muszczyńskiego wynieść najmiłościwiej do stanu szlacheckiego.

C. k. Ministerstwo skarbu zamianowało w służbie utrzymywania ewidencyj katastru podatku gruntowego starszego geometrę Ignacego Saraniewicza, tudzież geometrę 1szej klasy Eugeniusza Hammera inspektorami ewidencyjnymi.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 26 maja.

[illegible] nadzwyczajnym pospiechem Izba rumuńska uchwaliła autonomiczną [illegible] ...ziemnej pro- [illegible]

Pospiech [illegible] i gorączkowe [illegible]zenia rządu, zdają się przemawiać za przypuszczeniem, iż w decydujących kołach rumuńskich nie myślano wcale na seryo o utrzymaniu stosunków handlowych ze światem austryackim i że od dawna przygotowano plan zerwania dotychczasowej konwencyi. Uchwała zapadła jednogłośnie, a to po oświadczeniu p. Bratiana, w którem niepodobna dopatrzeć się ani śladu, jakoby rządowi w Bukareszcie zależało na tem, aby zbliżyć się do sąsiedniej Monarchii i nie dopuścić do wytworzenia obecnego stanu rzeczy. Przebieg układów, głosy dzienników wypowiadających przekonanie rządowe, przemówienia w Izbie deputowanych, wreszcie oświadczenia ministeryalne wskazują aż nadto wyraźnie, iż rząd bukareszteński byłby gotów w takim tylko razie odnowić konwencyę, gdyby takowa postawiła Rumunia w znacznie lepszem, Austro-Węgry zaś w znacznie gorszem, niż dotychczas, położeniu. Że taką istotnie myślą kierowano się w Rumunii, w tej mierze zgodne są ze sobą wszystkie austryackie koła przemysłowe i wszystkie stronnictwa polityczne i temu to należy przypisać, iż nawet pisma opozycyjne, które nie omieszkają korzystać z każdej sposobności, aby uderzyć na Rząd i uczynić go odpowiedzialnym za każdy niemiły wypadek, nietylko okazują niepraktykowane umiarkowanie, lecz wyraźnie aprobują to, co zdziałał dotychczas, lub zdziałać zamierza w przyszłości. [illegible] ustalenia przekonania o niemożebności utrzymania nadal normalnych stosunków z [illegible]

[illegible] na wniesioną doń interpelacyę [illegible] wrażeniem przytoczonych w niej [illegible] i okoliczności, liczne Izby handlowe, a pomiędzy temi pięć sekcyj Izby handlowej w Wiedniu, powzięły uchwały, które należy poczytać za świetną manifestacyę zaufania dla Ministerstwa. W Austro Węgrzech nie ma zatem bynajmniej różnicy przekonań pod względem potrzeby podjęcia wojny cłowej, oraz stanowczości, z jaką ma być ona przeprowadzoną.

To też najnowsze rozporządzenia Ministerstw handlu i skarbu, w których zapowiedziano, iż z dniem 1go czerwca b. r. rozpoczną obowiązywać wyjątkowe taryfy cłowe wobec Rumunii, wywołały wszędzie jak najlepsze wrażenie i zostały uznane za krok ze wszechmiar usprawiedliwiony i uprawniony. Rozporządzenia te są tylko następstwem tego, co zdziałała Rumunia, i zostały wydane wówczas dopiero, gdy z Bukaresztu, mianowicie z Izby rumuńskiej, padło hasło do stanowczego zerwania stosunków, i ztąd też odpowiedzialność za skutki, jakie ztąd mogą wyniknąć, nie może ciężyć na Monarchii austryacko-węgierskiej. Nikomu zaś nie może być tajnem, że skutki te dadzą się uczuć boleśnie w pierwszym rzędzie Rumunii, jako krajowi przeważnie rolniczemu i czerpiącemu z wywozu artykułów, zostających w związku z rolnictwem, główne swoje dochody. Gdyby Rumunia posiadała przemysł rozwinięty, i gdyby nie była zmuszoną artykułów przemysłu sprowadzać prawie wyłącznie z zagranicy, mogłaby przetrzymać przesilenie; tak jednakże, jak się rzeczy [illegible] należy logicznie [illegible]

Sprawy krajowe.

(Przymusowa assekuracya).
(Dokończenie.)

Właśnie te środki wykonania przymusu stanowiły przeszkody, dla których komisya administracyjna nie mogła zaproponować ustawy o przymusowej asekuracyi. Co do zabezpieczania przez państwo, nie może ulegać żadnej wątpliwości, że zabezpieczenie w jednym tylko kraju koronnym nie byłoby możebne, bo trudnoby nawet wymagać, aby skarb całego państwa przyjmował porękę dla jednego tylko kraju koronnego. Trzebaby chyba zaprowadzić przymusowe zabezpieczenie w całem państwie, a to należałoby już wyłącznie do ustawodawstwa państwowego. Co do zabezpieczenia przez fundusz krajowy, komisya sejmowa pomijając niepopularność ustawy, mocą której na opłatę należytości za ubezpieczenie budynków nowe dodatki do podatków miałyby być nałożone, podniosła znowu następujące przeszkody:

Przedewszystkiem kraj nie posiada potrzebnych i niezbędnych organów do załatwiania tego rodzaju czynności. Dalej chcąc dokładnie wymierzyć należytość, którąby każdy właściciel budynku za ubezpieczenie tychże od ognia opłacać był obowiązany, i chcąc wymiar ten mieć słuszny, musiałby być w całym kraju przeprowadzony kataster wszystkich budynków, a ponieważ kataster taki zmieniałby się corocznie, musiałby być ustanowiony osobny organ, któryby budynki te w ciągłej ewidencyi utrzymywał. Zdawało się komisyi administracyjnej, że już samo wspomnienie potrzeby nowego katastru budynków, odstraszyłoby najgorliwszych zwolenników przymusu asekuracyjnego od doradzenia tego środka.

Dalej podniosła komisya, że sprawowanie każdej czynności administracyi przez organa publiczne jest połączone z wielkiemi kosztami i więcej czasu wymaga niż w instytucyach prywatnych. [illegible] pogorzeli musiałaby nastąpić zwłoka w ocenianiu szkody, w przyznaniu i wypłacie wynagrodzenia za szkodę. Niezawodnie daleko tańszy byłby sposób ubezpieczenia budynków w istniejących zakładach prywatnych, podług wyboru właścicieli budynków. Każdy znający cokolwiek stosunki przyznać to musi, że zakłady czyli towarzystwa asekuracyjne te wszystkie czynności i taniej i łatwiej i prę-

---

STAROSTA ZYGWULSKI

IV.

(Ciąg dalszy.)

Mężczyzna to był dość słusznego wzrostu, już nie młody. Wieku jego wprawdzie niepodobna było ściśle oznaczyć: mógł mieć [illegible]dzieści kilka lub pięćdziesiąt lat, ale czasem wydawał się znacznie starszym. Twarz jego bowiem, dziwnie blada i wychudła, gdzieniegdzie już zmarszczkami znaczona, miała chwilami wyraz jakby znużenia, — a zaś oczy barwy takiej jak kocie lub rysie, przenikliwie świeciły iście młodzieńczym ogniem. Gdy spojrzał, przeszywał wzrokiem na wskroś a zdawał się wówczas młodym i groźnym. Wyraz dumy niepomiernej i zuchwalstwa, przebijał się w tem obliczu a szyderstwo krzywiąc co chwila blade wargi ust zaciśniętych, szpeciło rysy wyraziste i piękne. Włos na głowie czarny, niepodgolony [illegible] zarost na t[illegible], przystrzyżony kró[illegible] [illegible]niegdzie srebrnym [illegible]wizny. Odziany [illegible] ciemną, su[illegible] z opu-

Stanąwszy w progu, spojrzał groźnie przed siebie a blade wargi, które drżały z wewnętrznego wzburzenia, przygryzł gniewnie.

— Co to za wrzask? — zapytał.

Na głos ten, ci co bliżej stali na dziedzińcu i w sieni, rozstąpili się nagle a z tłumu tego, który wnet oniemiał, wysunął się jeden snać starszy i przystąpiwszy, submitował się kornie, chyląc się aż do stóp.

— Co za wrzask? pytam.... — powtórzył Stadnicki

— To żołnierze, jw. Starosto.... — począł mówić ów starszy.

— Kazałem, aby wrzasków nie czynić! — przerwał Starosta — idź waść, a kto zawinił, temu karę wymierzyć. Batogami siec, aż nie wytrzeźwieje!

Rzekłszy to, Stadnicki zamykał już drzwi, gdy w tem wzrok jego padł na Kozickę, który z tłumu owego żołnierstwa wydostać się już nie zdołał i obok Szafrańskiego stał, ani w przód, ani w tył ruszyć się nie mogąc.

Stadnicki groźnie brwi ściągnął.

— Jakiś obcy tu jest.... — rzekł, — niech mówi kto i zkąd przybywa?

Kniaziowi dech zamarł w piersi. Przysiadł ku ziemi i w pierwszym momencie myślał, jakby umknąć. Szafrańskiego tedy trącał i naprzód popychał szepcząc:

— R[illegible]ijże co waćpan.

[illegible] niecierpliwił się widocznie i [illegible]n w ziemię bił....

[illegible]ński naprzód postąpiw[illegible] [illegible]kim strachem, jąkając się

— [Ż]aden obcy.... jw. Starosto..., [illegible] szlachcic.... imćp. Kozicka....

— [illegible]wa jest? — przerwał Sta[dnicki] [illegible]zak gębę ma, niech przeto

Nie było rady. Ale tymczasem i w zalękłą duszę kniazia już wstąpiło nieco męztwa. Przypomniał on sobie poranne myśli swoje, a rozumiejąc, iż moment nadszedł stanowczy i że bądź co bądź nie wypadało szlachcicowi okazywać tak wielkiego strachu, wystąpił naprzód i zebrawszy cały swój animusz, stanął przed groźnym Starostą, dość odważnie się prostując.

Stadnicki cofnął się i od stóp do głowy przenikliwym wzrokiem go mierzył. Chwilę trwało milczenie, w czasie którego Stadnicki pilnie przyglądał się kniaziowi. Zwolna, usta jego gniewnie zaciśnięte, krzywić się poczęły jakimś szyderskim uśmiechem i jakby nagle namyśliwszy się, czy też przypomniawszy coś sobie, rzekł:

— Chodź waść za mną!

I szedł do izby, a za nim kniaź, drzwi zatrzaskując za sobą.

V.

Rycerz Dołęga długo stał patrząc w osłupieniu na martwe zwłoki rodzica, poczem nagle, jakby ze snu się ocknąwszy, nie mówiąc nic, i na Reginkę, która nań dziwnym, na poły ciekawym, a na poły zalęknionym wzrokiem patrzała, nawet nie spojrzawszy, i nie pozdrowiwszy nikogo, wyszedł, rozkazując tym, którzy z nim wkroczyli, aby szli precz. Dopiero z progu zawrócił się i postąpiwszy ku Żegocie, spytał krótko:

— Waćpan zda mi się gospodarz w tym dworku? — A gdy Żegota skinieniem głowy potwierdził, dodał:

— Wiadomo już waćpanu, jakom jest Jerzy Dołęga Szornel, syn zmarłego Rotmistrza..... pozwolisz zatem, że jutro wydam dyspozycye co do pogrzebu rodzica.

I rzekłszy to, nie czekając responsu wyszedł, wskoczył na koń i krzyknąwszy na swoich kompanów, pędem poleciał ku miastu.

Żegota usta otworzył aby coś rzec, ale już przed nim rycerza nie było.

Już się jakieś brzaski zaranne na ciemnem przebijały niebie, a w dworku gdzie umarł p. Szornel, na stronie zamieszkałej przez Żegotę, siedzieli jeszcze Brzechwa i Stawski, słuchając opowiadania gospodarza, który w wielkiem strapieniu po skonie Rotmistrza czynił folgę serca i w dawnych wspomnieniach szukał pociechy.

Nie od razu wszakże rozwiązały się mu usta, nawykłe do długiego milczenia. Nieufny, samotność lubiący, patrzał zrazu podejrzliwem okiem zwłaszcza na Stawskiego, bo Brzechwa już swem dawniejszem zachowaniem się, jako się wyżej rzekło, umiał pozyskać sobie jego względy. Wszakże poważne oblicze Cześnika i jego smutek szczery po skonie Rotmistrza wpływały powoli na usunięcie tej nieufności, a reszty dokonały pytania rzucane zręcznie przez Stawskiego, którego w tym żalu i ciekawość piekła okrutna, aby się dowiedzieć tej całej historyi, w słowach uniewiających Rotmistrza ledwo zaznaczonej a łączącej losy Stadnickich z Szornelem i synem jego, owym rycerzem Dołęgą, który na wszystkich cale dziwną wywarł impressyę. Na pytania Stawskiego dawał Żegota zrazu krótkie i nic nie znaczące responsa, ale gdy Reginka, spłakana i znużona bardzo, udała się do komnaty swojej na spoczynek, powoli się rozgadał i zaczął długo a szeroko opowiadać. A było snać czego słuchać, bo nawet p. Brzechwa którego sen okrutnie morzył, kąsał się w język, w ucho szczypał i oczy przemocą szeroko roztwierał, aby się rozbudzić i nie stracić jednego słowa z opowiadania

dzej załatwić są w stanie, a to tem więcej, że takie prywatne zakłady konkurując między sobą i mniejszych żądają opłat od ubezpieczonych budynków i więcej starają się odpowiedzieć życzeniom stron niż organa niekierujące się względami konkurencyi.

Z drugiej strony niepodobną uznała komisya sejmowa kontrolę nad tem, aby wszystkie budynki były od ognia ubezpieczone i aby taka ustawa ściśle wykonaną być mogła. Obejście ustawy byłoby nietylko możliwe, lecz nawet łatwe. Jeżeliby zaś ustawa wskazywała towarzystwo, w którem wszyscy właściciele mieliby ubezpieczyć budynki, musiałby kraj przyjąć gwarancyę, że ubezpieczający budynki w razie pogorzeli otrzyma wynagrodzenie za szkodę, bo przecież w tem zobowiązaniu właściciela do ubezpieczenia swoich budynków od ognia we wskazanem towarzystwie, leżałoby niejako zapewnienie, że w razie pożaru szkoda wynagrodzona zostanie. Takiej rękojmi kraj przyjąć nie może.

Wskazane ustawą towarzystwo uzy[illegible] wyłączny monopol i niepotrzebowa[illegible]ię obawiać żadnej konkurencyi drugich zakładów, a przy braku konkurencyi mogłoby opłatę od ubezpieczenia budynków wysoko podnieść. Zresztą, nadanie podobnego monopolu pewnemu zakładowi, czy stowarzyszeniu sprzeciwiałoby się ustawie przemysłowej.

Pod każdym względem zatem nie mogłaby komisya administracyjna zalecać wydania takiej ustawy, któraby wszystkich właścicieli zobowiązywała do ubezpieczenia budynków od ognia — a to tem bardziej, że właściciele większych posiadłości i mieszkańcy miast sami dobrowolnie swoje budynki od ognia ubezpieczają a wyjątki w tym względzie wśród nich są rzadkie. Włościanie i mieszkańcy małych miasteczek także coraz więcej swoje budynki od ognia ubezpieczać poczynają, a przy wzroście oświaty i rozpoznaniu własnych korzyści, uczują sami potrzebę, a jeżeli z drugiej strony towarzystwa asekuracyjne zniżą opłatę od ubezpieczenia, poczucie potrzeby ubezpieczenia budynków od ognia rozpowszechni się jeszcze więcej.

Petycye wspomnione nasunęły jednakże komisyi administracyjnej tą myśl, że gminy i komitety parafialne powinny się poczuwać do obowiązku zabezpieczenia budynków kościelnych, parafialnych i gminnych od ognia, zwłaszcza wobec faktu, że koszta ubezpieczenia tychże nie są wysokie a w razie pogorzeli zbyt dotkliwem się staje konkurującym odbudowanie, że dalej w szczególności, co do budynków gminnych, niejako z ustawy gminnej już ten obowiązek wypływa i przypomnienie lub nałożenie tego obowiązku na gminy i komitety parafialne, nie byłoby ani z tylu trudnościami połączone, ani tak uciążliwe. Komisya administracyjna sądziła jednakże, że rozstrzygnięcie tego pytania powinna pozostawić Wydziałowi krajowemu, który jako najdokładniej ze sprawami temi obeznany, najlepiej ocenić potrafi, jak tej potrzebie zaradzić. Komisya skończyła sprawozdanie swoje wnioskiem, wzywając Wydział krajowy, aby zbadał, czyli ze względu opieki nad majątkiem gmin nie dałoby się, i w jakiej drodze, przeprowadzić przymusowego ubezpieczenia budynków publicznych, bądź majątek gminy stanowiących, bądź w drodze konkurencyi stawianych.

Chociaż powyższe sprawozdanie komisyi administracyjnej nie dostało się w roku 1882 na porządek dzienny obrad sejmowych, mimo to życzeniom w wniosku komisyi wyrażonym w części stało się zadość. Wydział krajowy bowiem zaczął od tego czasu wpływać na gminy w kierunku przez komisyę wskazanym, a Sejm uchwalił później dwie ustawy o przymusowej assekuracyi budynków kościelnych i szkolnych, z których to ustaw druga właśnie niedawno uzyskała Najwyższą sankcyę.

Niepoprzestając na tem Wydział krajowy, postanowił dążyć do ziszczenia myśli powszechnej assekuracyi i w tym celu wszedł w rokowania z dyrekcyą krakowskiego Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń. Z kilkakrotnej wymiany zdań w tej mierze doszedł Wydział krajowy do przekonania, że najodpowiedniejszym sposobem przeprowadzenia sprawy assekuracyjnej byłoby przymusowe ubezpieczenie budynków od szkód ogniowych w istniejących zakładach prywatnych podług wyboru właścicieli budynków.

Szczegóły urzeczywistnienia tego pomysłu tak się przedstawiają w dotychczasowym projekcie Wydziału krajowego: Kontrolę nad tem, czy każdy budynek jest ubezpieczony, wykonywać mogłyby specyalne organa w tym celu ustanowione t. z. kontrolorowie ubezpieczeń. W każdym okręgu sądu powiatowego ustanowićby wypadło takiego kontrolora mającego sobie powierzoną kontrolę ubezpieczeń we wszystkich gminach administracyjnych i na wszystkich obszarach dworskich. W miastach stołecznych we Lwowie i Krakowie wykonywałyby tę kontrolę magistraty, w innych zaś miastach, w których obowiązuje ustawa budownicza z 28 kwietnia 1882 zwierzchności gminne. Wydziałowi powiatowemu służyłoby prawo bezpośredniego nadzoru nad kontrolorami powiatu i nad podległemi mu zwierzchnościami gminnemi.

W czasie pomiędzy ustawodawczem sfinalizowaniem projektu a jego wejściem w życie, sporządzone zostałyby przez Wydział krajowy przy współdziałaniu władz politycznych, wydziałów powiatowych, zwierzchności gminnych i sądów wykazy: 1) gmin administracyjnych i obszarów dworskich w każdym okręgu kontroli, 2) budynków w każdej gminie i na obszarze dworskim znajdujących się.

[illegible] kontrolorowie, względnie zwierzchności gminne sprawdziłyby te wykazy na miejscu przed wejściem odnośnej ustawy w życie. Najpóźniej zaś do dni 15 przed wejściem ustawy w życie musieliby właściciele wszystkich nieruchomości przedstawić właściwym kontrolorom dowody (szczegółowe police z wymienieniem każdego budynku ubezpieczonego), że ubezpieczenie nieruchomości zostało dokonane.

W katastrze budynków każdej gminy utrzymywanej w ewidencyi przez kontrolora, byłyby umieszczone rubryki na opisy, w którem towarzystwie i do jakiego terminu każde ubezpieczenie zawarte zostało. Gdyby do wyżej wspomnionego terminu (t. j. na dni 15 przed wejściem ustawy w życie) ktorykolwiek właściciel nie wykazał się policą assekuracyjną lub też gdyby którykolwiek właściciel nie miał wszystkich budynków ubezpieczonych, natenczas będzie obowiązkiem kontrolora podać do ubezpieczenia takie budynki w imieniu właściciela obowiązki swe zaniedbującego. W pierwszym wypadku, t. j. gdyby całe obejście gospodarskie nie było wcale ubezpieczone, zostałoby ubezpieczenie dokonane w Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, w drugim zaś wypadku, t. j. gdyby niektóre tylko budynki były ubezpieczone, a niektóre z ubezpieczenia wyłączone, należałoby to dodatkowe ubezpieczenie uskutecznić w tem Towarzystwie, w którem już reszta budynków została ubezpieczona, a to w przypuszczeniu, że właściciel tylko do tego a nie do innego Towarzystwa ma zaufanie.

Dla ułatwienia czynności kontrolora byłoby pożądanem, aby ubezpieczenia expirowały w pewnych naprzód oznaczonych terminach. W Niemczech jest zwyczaj, że wszelkie ubezpieczenia expirują z dniem 31 grudnia. Zwyczaj ten jednak jest ze względów praktycznych niedogodnym, gdyż organa assekuracyjne miałyby w ciągu 11tu miesięcy mało zajęcia, a w ostatnim miesiącu nie mogłyby podołać nawałowi pracy. Tej niedogodności możnaby w ten sposób zaradzić, że mieszkańcom każdej gminy wolno ubezpieczać budynki do terminu im dogodnego, z tem jednak zastrzeżeniem, że wszystkie budynki w jednej gminie do jednego i tego samego terminu, a co najwięcej do dwóch terminów ubezpieczone być mają. Ponieważ największy okręg sądowy w Galicyi liczy 79 gmin, przeto kontrolor assekuracyjny mógłby przy takiem urządzeniu corocznie wszystkie gminy objechać i wszędzie należytą kontrolę przeprowadzić.

Potrzebnem byłoby zarządzenie, że każde ubezpieczenie, dokonane w jakiemkolwiek towarzystwie, które na trzy miesiące przed expiracyą nie zostało wypowiedziane, pozostać musi bezwarunkowo na dalszy rok w tem samem towarzystwie. O takich zaś ubezpieczeniach, które wypowiedziane zostały, musiałoby towarzystwo assekuracyjne zawiadomić właściwy wydział powiatowy dla zarządzenia kontroli, czy po wypowiedzeniu ubezpieczenia w jednym zakładzie, te same budynki zostały w innym zakładzie ubezpieczone. W razie przeciwnym ubezpieczenie zostałoby z urzędu w Towarzystwie krakowskiem dokonane.

Kwestyę pokrycia kosztów tak przedstawia projekt Wydziału krajowego: Licząc dla każdego z 173 uchwalić się mających kontrolorów pensyę po 700 zł., trzeba przyjąć roczny wydatek w kwocie 121.000 zł. Nadto potrzeba na remuneracye dla zwierzchności gminnych w większych miastach 10.000 zł. a na koszta centralnego zarządu 2000 zł. Pokrycie tych wydatków byłoby w ten sposób możliwe: Agenci towarzystw assekuracyjnych pobierają prowizyę od należytości assekuracyjnych w wysokości 8 do 15 prct. Można wziąć za podstawę rachunku 8 prct., t. j. prowizyę pobieraną przez agentów krakowskiego towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń. W razie zaprowadzenia assekuracyi przymusowej, klientela agentów powiększyłaby się w trójnasób. Obecnie premie assekuracyjne, w Galicyi opłacane, wynoszą rocznie około 2 milionów, z czego mniej więcej piąta część przypada na ubezpieczenie ruchomości. Można tedy przyjąć ogólną sumę premij assekuracyjnych na nieruchomości w kwocie 1,600.000 zł. Statystyka wykazuje, że w roku 1883 na 4484 budynków w Galicyi pożarem dotkniętych, było tylko 1315 (27 prct.) ubezpieczonych. Gdyby wszystkie budynki były ubezpieczone, roczna suma premij assekuracyjnych wynosiłaby przypuszczalnie 5,950.000 zł. Ponieważ jednak budynki przymusowo ubezpieczone, byłyby podawane niżej realnej wartości, ponieważ nadto oczekiwaćby można zniżenia opłaty assekuracyjnej w skutek zaprowadzenia obowiązkowego zabezpieczenia, przeto sumę premij, corocznie wpłacanych, przyjąć należy w kwocie czterech milionów zł.. Gdyby więc każdy agent zamiast, jak dotąd 8 prct., pobierał z tytułu prowizyi 4 prct., dochód jego wcaleby się nie zmniejszył, gdyż wzrost sumy premij zrównoważyłby a nawet mógłby przewyższyć ubytek procentowy prowizyi. Oszczędzona połowa prowizyi (4 prct.) musiałaby wpływać bezpośrednio od towarzystw assekuracyjnych do funduszu krajowego, a dochód ten, przedstawiający rocznie 160.000 zł., pokrywałby w zupełności wyda[illegible] łączone z kontrolą ubezpiecze[illegible]

Powyższy projekt znajd[illegible] w stadyum przygotowawc[illegible] rze on formę konkretną [illegible] Sejmu na zasadach powyż[illegible] wnemi modyfikacyami, któr[illegible] okazałaby się w dalszem [illegible] kwestyi, o tem dziś przesą[illegible]

Z komisyj i klubów parlamentarnych.

W toku ogólnej dyskusyi nad taryfą cłową w komisyi cłowej, uczyniono i przyjęto wniosek zwołania ankiety rzeczoznawców, w sprawie cła od petroleum, przyczem podniesiono, iż od czasu wprowadzenia obowiązującego [illegible] becnie cła od nafty, zachodziły znaczne [illegible] łużycia, polegające na tem, że przez s[illegible] domieszki denaturowano rafinowaną [illegible] wprowadzano jako surową, na cz[illegible] no skarb. jak krajowi producenci na[illegible] eli Stan ten i podniesione z tego [illegible] skargi, spowodowały Rząd do poczynie[illegible] nych zmian w taryfie cłowej co do n[illegible] po-rozumieniu się z rządem węgierski[illegible] lił Rząd zaproponować zamiast do- sowego cła 1 zł. 10 ct. od surowego, cięż-kiego oleju, nadal cło wynoszące 1 zł. 32 ct. Prócz tego przesunięto granicę odróżniania rafinatu od półrafinatu, ustanowioną dotąd przy 870 stopniach gęstości, na 880 stopni.

Pomienionej ankiecie, której skład podaliśmy wczoraj, przedłożono następujące pytania:

1) O ile proponowana w pozycyach 68 i 119 wysokość cła jest zdolną produkcyę krajową ubezpieczyć przeciw konkurencyi, jaką dowóz zagranicznych surowców wywołuje?

2) Jakich środków chwycić się należy, ażeby przeszkodzić wprowadzaniu za najniższem cłem, unormowanem dla surowca, oleju, który już uległ rafineryi i jedynie w celu ominięcia wyższego cła, został zdenaturowany przymieszkami?

Obrady nad powyższemi i innemi jeszcze kwestyami były nadzwyczaj ożywione. Zabierali głównie głos: pp. Szczepanowski, profesor Lieben, deputowani: Abrahamowicz, Chamiec, Wysocki, wreszcie rzeczoznawcy: Fiebich, Wagemann, Bergheim i Boddin, a wszyscy mowcy stwierdzili nadużycia, jakich dopuszczają się zagraniczni dostawcy, i ogromne ztąd szkody dla kraju i skarbu.

Jak wiadomo z wczorajszej depeszy, w komisyi złożonej dla wypracowania pragmatyki służbowej dla niesądowych urzędników pp. Ministrowie br. Taaffe i dr. Gautsch złożyli równobrzmiące oświadczenie, iż sprawa ta w myśl ustaw zasadniczych, które postanawiają, iż Rada państwa uprawnioną jest tylko rozstrzygać o głównych zasadach organizacyi urzędów, nie należy do zakresu działania ciała prawodawczego, lecz władzy wykonawczej. Nad powyższem oświadczeniem wywiązała się obszerna dyskusya, w której toku deputowani Gniewosz i Scharschmid zaprzeczali, jakoby zapatrywanie Rządu było trafnem i twierdzili, że Najw. rozporządzenie z r. 1860 uważa poruszoną wyżej sprawę, jako należącą do zakresu działania Rady państwa. Po opuszczeniu sali obrad przez pp. Ministrów, komisya wybrała podkomisyę z 5 członków celem wypracowania wniosku, który ma pozostawić decyzyi pełnej Izby, czy podziela lub nie zapatrywanie Rządu. Gdyby Izba była wbrew odmiennego z Rządem zdania, wówczas ma być udzielonem komisyi pełnomocnictwo do wypracowania ustawy. Do podkomisyi zostali powołani pp. Gniewosz, Scharschmid, Promber, Vitezic i Zotta.

SPRAWY MONARCHII

(W sprawie uregulowania bibliotek szkolnych.)

Pol. Corr. pisze: P. Minister oświaty zarządził, aby biblioteki przy państwowych szkołach przemysłowych były ujęte w katalogi i odpowiednio do organizacyi pojedynczych zakładów uporządkowane według grup fachowych. Służbę bibliotekarską pojedynczych grup fachowych mają wypełniać bezwarunkowo odnośni profesorowie lub inne nauczycielskie siły fachowe. Pełniąc służbę bibliotekarską, siły nauczycielskie mają obowiązek dostarczania uczniom takich dzieł i książek, które odpowiadają ich rozwojowi umysłowemu i mogą przynieść istotny pożytek, a treścią nie wykraczają przeciw względom patryotycznym, religijnym i moralnym [illegible] wówczas [illegible] dom. Wydanie takich [illegible] może nast[illegible] kart[illegible]

---

tego. Czasami wprawdzie, gdy Żegota, który snać to lubił, czynił dygressye i polityczne argumentacye wyprowadzać poczynał, głowa p. Brzechwy zwolna opuszczała się na piersi i oczy przymykały, ale jeno na moment, bo wnet poprawiał się i umacniał na ławie a głośnem chrząknięciem dawał znak, że czuwa i słucha.

Zaś p. Żegota w opowiadaniu swem daleko sięgnąć musiał, aby wszystko słuchaczom swoim zrozumiałem i jasnem uczynić. Musiał się bowiem cofnąć aż do czasu młodości rotmistrza Szornela, który jako się już rzekło, w dzień śmierci przeszło dziewięć dziesiątków lat liczył. Mężczyzną już był dojrzałym, gdy w r. 1549 rozbiegła się wieść o srogim napadzie nawały tatarskiej na ukrainne kraje. A że od młodości obozowy pędził żywot i w rycerskiem rzemiośle dobrze już był zaprawiony — boć ośmnastoletnim młodzieńcem pod Obertynem się wsławił — przeto nie namyślając się wcale, z pięknym pocztem pospieszył ku obronie granic i wraz z dzielnym Pretwicem Bernatem, Sieniawskimi i Herburtem Janem mężny opór dzikiemu barbarzyństwu stawił. Sroga to była przeprawa, ile że moc ćmy tatarskiej była olbrzymia i całą siłą parła obrońców wstecz, srogie im klęski zadając.

A był tam podówczas w obozie polskim imćp. Stanisław Mateusz Stadnicki, pan na Dubiecku i Niedźwiedziu, człek wspaniałego umysłu, ale burzliwy wielce, który zapalczywości swej nigdy pohamować nie mogąc, niejednokrotnie na srogie niebezpieczeństwa się narażał a bez wielkiej korzyści. Nie zawsze też rozkazów starszyzny słuchać chciał, zkąd niekarności i samowoli w obozie stawał się przyczyną, tak że raz omal pod sąd surowy za to się nie dostał. Wstawił się wszakże za nim skutecznie i zawsze go zasłaniał, imćp. Jan Szornel, który chociaż rówieśnik Stadnickiego, dla swej dzielności rycerskiej a sprawności w trudnych okazyach, wyższy już stopień w wojsku piastował, podówczas bowiem był już rotmistrzem królewskim.

Owoż tedy Szornel instynktową jakąś skłonnością, jakto się często między ludźmi zdarza, wiedziony, przylgnął ku Stadnickiemu a zasłaniał go zawżdy przed starszyzną, podnosząc jego niezwykłe męztwo i waleczność. I tak zbliżyli się oni ku sobie, pomimo wielkiej różnicy opinij, bo Stadnicki zaciekłym dyssydentem był a i w rzeczach politycznych nie umiarkowanym, Szornel zaś w politykę się nie wdając, a żarliwym katolikiem będąc, patrzał jeno, aby swej powinności żołnierskiej zadość czynić. Wszakże na dyskussye żadne w obozie nie było ani czasu ani miejsca i tak się owa przyjaźń między Szornelem a Stadnickim splotła, że odtąd z sobą w boju nieodstępni byli.

A gdy tak Tatarowie srogą nawałą następowali, zdarzyło się, iż oblegli zamek xiążęcia Michała Wiśniowieckiego, zwany Peremirka, gdzie mężny spotkali opór. Wiadomo wszakże było, że załoga zamku szczupła i że xiążę długo oprzeć się nie zdoła. A chodziło wielce o utrzymanie owej Peremirki, która stała jakoby na straży całej okolicy i wstrzymywała dalszy pochód pohańców. Naradzano się tedy pilnie w obozie, aby dać silną odsiecz zamkowi, lecz zanim narady skończono, niecierpliwy Stadnicki zamyślił już na ochotnika iść i nic nikomu nawet Szornelowi nie mówiąc, puścił się ku Peremirce w kilkadziesiąt koni.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Wratysław Daniłowicz.

Z Wschodniej Rumelii i Bułgaryi.

(Wiadomości potoczne.)

Do Pol. Corr. donoszą z Sofii, iż ks. Aleksander odroczył do odpowiedniejszej chwili projekt podróży do Konstantynopola celem złożenia wizyty sułtanowi.

Agent dyplomatyczny Bułgaryi przy dworze rumuńskim, p. Naczajewicz, i generał rumuński Barozzi, udali się w tych dniach do Dobruczy dla ostatecznego załatwienia na miejscu kwestyi uregulowania granicy, która od dłuższego czasu dawała powód do nieporozumień pomiędzy Bułgaryą i Rumunią.

Według przedwczorajszej depeszy z Filipopola do *Polit. Corresp.*, wybory do wschodnio-rumelijskiego zebrania narodowego odbyły się spokojnie i w zupełnym porządku. Z opozycyjnych kandydatów nie przeszedł w Filipopolu ani jeden. Wybory odbywały się wśród okrzyków: „Niech żyje książę Aleksander! Niech żyje unia!“ Tylko w Jeni-Zagra powiodło się opozycyi wywołać godne pożałowania ekscesa, które zniewoliły wojsko do interweniowania a nawet użycia broni. W czasie starcia zabito jednego oficera i dwóch ekscedentów.

Z Petersburga.

(Przyjazd dworu carskiego do Moskwy. — Prośba księcia Czarnogórskiego. — Stosunki rossyjsko-chińskie).

Według depeszy do *Polit. Corresp.*, rodzina carska w powrocie z Krymu zatrzyma się kilka dni w Moskwie, gdzie dnia 27 maja jako w rocznicę koronacyi odbędą się rozmaite uroczystości i zabawy ludowe. Powrót carstwa do Petersburga został naznaczonym stanowczo na 29 maja; zabawią tam dzień jeden w Gatczynie, poczem udadzą się na letnie mieszkanie do Peterhofu.

Do Presse donoszą, iż w szeregu uroczystości na cześć carstwa w Moskwie znajduje się także festyn uniwersytetu, na który przybędzie car z rodziną. Wśród obecnych stosunków przypisują tym odwiedzinom szczególniejsze znaczenie i upatrują w nich oznakę zaufania dworu dla studentów, co tem więcej zasługuje na uwagę, iż uniwersytet moskiewski wydał licznych propagatorów idei przewrotu.

Listok donosi, że książę Mikołaj Czarnogórski upraszał rząd rossyjski o przysłanie do Czarnogóry oficerów, którzy pełniliby funkcye instruktorów armii czarnogórskiej.

Journal de St. Pétersbourg zaprzecza podawanemu doniesieniu niektórych dzienników, jakoby stosunki między Rossyą a Chinami miały się zaostrzać. W obecnych czasach komisarze obudwu rządów dokonywują sprostowania granic w kraju Usuryjskim. Komisarzom towarzyszy konwój, która to okoliczność właśnie może obudziła obawę jakiegoś korespondenta dziennikarskiego. Tymczasem nie istnieje żaden powód do przypuszczania, że prace nad rozgraniczeniem mogłyby wywołać jakiekolwiekbądź nieporozumienia.

KRONIKA

— **JE. p. Namiestnik**, Filip Zaleski, przyjmował dziś, przed południem, jako w dzień imienin, życzenia licznego grona urzędników Namiestnictwa, oraz przedstawicieli innych władz i urzędów, poczem o godzinie 12 udał się do wielkiej sali ratuszowej, celem odebrania przysięgi służbowej od p. prezydenta miasta, a następnie udzielał posłuchań.

— **Z dyrekcyi c. k. poczt** i telegrafów odbieramy doniesienie, że z dniem 1 czerwca b. r. wejdzie w życie w Żurowie (powiat Rohatyński) urząd pocztowy, którego czynność ograniczać się będzie na przyjmowaniu i wydawaniu poczty listowej i wartościowej, jak również przekazów pieniężnych i powziątkowych, nie przekraczających kwoty 300zł.; przytem będzie ten urząd pełnił funkcye pocztowej kasy oszczędności. Dziennie jednorazowa poczta piesza będzie utrzymywała związek pocztowy między Żurowem a Bukaczowcami. Do okręgu doręczeń nowego urzędu należeć będą miejscowości: Żurów, Hreborów, Podmichałowce i obszary dworskie: Wandolina wiszniowska i Oskrzesińce. Odległość między Żurowem a Bukaczowcami wynosi 11 kilometrów.

— (X) **Z Tarnowa** otrzymujemy dodatkowo toast JE. ks. biskupa Łobosa, wzniesiony przy uczcie instalacyjnej i nie możemy sobie odmówić przyjemności przytoczenia z niej następnego, prawdziwie pięknego ustępu: „A gdy jednemu Bogu służymy i jednemu ołtarzowi, gdy jednoczy nas Najwyższy Arcykapłan, wplatam równocześnie w ten toast, przeznaczony uczczeniu tarnowskiego duchowieństwa, także przezacnych kapłanów i dygnitarzy dyecezyi krakowskiej i przemyskiej. Toast ten wznoszę w ręce osiwiałych w służbie Bożej a obecnych tu kapłanów-„jubilatów“. Spełniając w ten sposób tylko obowiązek czci, należnej osiwiałym w winnicy Pańskiej pracownikom, nie godzi mi się pominąć tutaj także dwóch przestrzenią oddalonych ale duchem dzisiaj z pewnością wśród nas bawiących, IM. Księży-Jubilatów, Infułata Hoppego i Rektora Skwierczyńskiego, którym podczas pobytu mego w Przemyślu wiele zawdzięczałem i zawdzięczam. Jubilaci uważani są w kościele za ozdobę i koronę Biskupów. Niechże te ozdoby i korony biskupie żyją i przeświecają młodszym pracowitością i wonią życia bogobojnego! Kapituły i kler reprezentowanych tu dyecezyj — vivant, vivant, vivant!

— **Doroczne walne zgromadzenie** towarzystwa szpitala dla ubogich dzieci pod wezwaniem św. Zofii odbędzie się w dniu 30 maja r. b., a w razie, gdyby dla braku kompletu w tymże dniu zgromadzenie do skutku przyjść nie mogło, w dniu 6 czerwca b. r., w obu dniach o godzinie 12 w południe w ratuszu, sali radnej. Porządek dzienny: 1. Sprawozdanie z czynności komitetu za rok 1885. 2. Udzielenie absolutoryum komitetowi. 3. Wybór nowego komitetu na dalsze 3 lata. 4. Upoważnienie przez walne zgromadzenie celem zeznania skryptu dłużnego na 10.000 zł. na rzecz funduszu krajowego. 5. Wnioski członków.

— **Wydział kasyna miejskiego** zawiadamia pp. członków, że zwyczajne walne zgromadzenie członków tego kasyna odbędzie się w sobotę, dnia 5 czerwca b. r. o godzinie 7 1/2 wieczór, w wielkiej sali kasynowej, z następującym porządkiem dziennym: 1. Sprawozdanie z czynności wydziału za rok 1885. 2. Sprawozdanie komitetu rewidentów. 3. Zamknięcie rachunków za rok 1885. 4. Absolutorium. 5. Budżet na rok 1886. 6. Wybór 6 członków wydziału. 7. Wybór komisyi rewidentów. 8. Wybór komisyi reklamacyjnej i 9. Ewentualne wnioski członków.

— **W Krynicy** otwartą została dnia 23 maja b. r. c. k. stacya telegrafu, połączona z urzędem pocztowym, z ograniczoną służbą dzienną, dla powszechnego użytku.

— **Na rzecz pogorzelców Liska.** Dalsze datki na ten cel zebrały c. k. starostwa: bóbreckie 27 zł. 17 ct., (gminy Olchowiec, Łopuszna, Wołoszczyzna 6 zł., Turzanowce 1 zł. 50 ct., Łanki małe 2 zł. 17 ct., Bryńce zagórne 2 zł. 50 ct., Oryszkowce 2 zł., Strzałki 3 zł., oficyaliści chodorowscy 8 zł., ks. Juzyczyński 2 zł.); kosowskie 52 zł. 91 ct.; stanisławowskie 43 zł. 75 ct. (gmina Tumirz 1 zł., Bryń 1 zł. 50 ct., Mykietyńce 3 zł., Chryplin 3 zł. 6 ct., Wołczyniec 6 zł., Tyśmieniczany 7 zł. 50 ct., Rybno 63 ct. Drohomirczany 3 zł., Perłowce 2 zł. 50 ct., parafianie w Pobereżu 2 zł. 56 ct., właściciele Czerniejowa 5 zł., dr. T. Morawski 5 zł., konwent OO. Franciszkanów w Starym Stanisławowie 2 zł., gmina Tumirz 1 zł.); kołomyjskie 323 zł. 2 ct. (zbór izrael. w Kołomyi 300 zł. 32 ct., ks. F. Kmicikiewicz 2 zł., r. k. parafianie w Gwoździcu 12 zł. 50 ct., g. k. parafianie w Kołomyi 8 zł. 20 ct.); tłumackie 27 zł. 90 ct., (g. k. parafianie w Korolówce 7 zł. 40 ct., w Delawie i Budzynie 4 zł. 30 ct., ks. Stecz 2 zł., gmina Targowica 4 zł. 40 ct., Kłubowce 3 zł., Podpieczary 6 zł. 80 ct.)

— **Stan powietrza.** Barometr idzie w górę. — Prognoza na dobę następującą, od godziny 12 w południe 26 b. m., według spostrzeżeń stacyi c. k. szkoły politechnicznej:— Wiatr przeważnie południowy, średnia temperatura dnia około 20°C., stan nieba zmienny, powietrze więcej niż miernie wilgotne, pogodnie, co najwięcej deszcz chwilowy, z wcale nieznacznym opadem

— **Pożary.** W Nadwórnie, w niedzielę nad ranem, zniszczył pożar do szczętu 11 domów drewnianych, będących własnością starozakonnych. Z ludzi nikt nie zginął. Wszystkie prawie pogorzałe domki były asekurowane. Przyczyna pożaru nie została dotąd zbadaną. W Żołyni, pow. łańcuckiego, zgorzała stajnia, własność skarbu Łańcuckiego, w której pomieszczone były konie trzech plutonów ułanów Konie zdołano wyratować, a stajnia była ubezpieczona. Przyczyną pożaru, jak się zdaje, była nieostrożność. — Na stacyi kolejowej w Gródku, dnia 22 b. m. nad ranem, zapalił się od rozgrzanego komina żelaznego dach gontowy budynku, w którym się mieści pompa parowa. Przy pomocy służby kolejowej ugaszono ogień w jednej chwili. — W gminie Pławie, pow. stryjskiego, zgorzała do szczętu nowowybudowana cerkiew. Szkoda wynosi 6.000 zł. Przyczyna pożaru na razie niewiadoma. — W Boradczycach, powiatu bóbreckiego, pogorzało siedmiu, w Szyjkach, pow. chrzanowskiego siedmiu, a w Rosochaczu, pow. turczańskiego, dwunastu gospodarzy, których strata przeważnie nie była ubezpieczoną. Przyczyną tych pożarów była nieostrożność. Śledztwo sądowe, celem ukarania winnych, wdrożone.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono przedwczoraj ze sklepu pod l. 15 przy ulicy Jagiellońskiej, kwotę 120 zł., srebrną zdawkową monetą. — Zgubiono portmonetkę z kwotą 19 zł. 10 ct. na wałach Hetmańskich; zastawniczą kartkę banku ruskiego z dnia 27 kwietnia b. r. na srebrny łańcuszek, za 2 zł. zastawiony; granatową broszę, z owalnym gładkim wypukłym kamykiem po środku, a na odwrotnej stronie kształtu medalionu z fotografią pod szkłem, prawdopodobnie w parku Miejskim. Znalazca otrzyma przy zwrocie takowej, nagrodę 3 zł. — Znaleziono na Wysokim Zamku białą chusteczkę, znaczoną A. L. 21.

† **Leopold Ranke**, najznakomitszy współczesny historyk niemiecki, jak wiadomo z telegramów, zakończył w niedzielę życie w Berlinie, licząc lat 90. Słynny uczony, profesor berlińskiego uniwersytetu, urzędowy historyograf pruski i członek pruskiej Rady państwa, Ranke zajmować będzie po wszystkie czasy pierwszorzędne stanowisko w historyografii swego narodu. Niezmordowana do ostatnich dni życia pracowitość, najtroskliwsza badawczość, rozciągająca się na wszystkie niemal archiwa cywilizowanej Europy, znajdowała wyraz w pięknej, plastycznej formie przedstawienia, które, jeżeli nie odpowiadało w czem może gorętszych usposobień, silniejszych przekonań czytelnikowi, to chyba tylko ową posuwającą się aż do ostatecznych krańców objektywnością, jaką Ranke słynął nie mniej na katedrze uniwersyteckiej, jak w licznych swych dziełach historycznych. Pierwsze jego dzieło było poświęcone wojnom krzyżowym. Dziełem, którem sobie zdobył uznanie całego uczonego świata, była „Historya cesarzów i papieży w średnich wiekach“, praca równie znakomita pod względem źródłowości, jak formy, która wywołała rewolucyę w dotychczasowych, jednostronnych zapatrywaniach się niemieckiego protestantyzmu na działalność i stanowisko papieży. Posypały się następnie licznym po sobie szeregiem dzieła jak „Historya Francyi i narodów romańskich w XVI i XVII wieku“, jak wydana już po wspaniałem dziele Macaulaya „Historya Anglii w XVII wieku“, jak „Dwanaście ksiąg historyi prusko-brandenburgskiej“. Rozumie się samo przez się, że w ostatniem z wymienionych dzieł Ranke mimo wszelkiej swej przysłowionej objektywności, stoi na stanowisku najwyłączniej brandenbursko-pruskiem, jakkolwiek bez owego niesmacznego, przesadzającego dozę zapędu Droysenowego. Któż po tych obszerniejszych dziełach spamięta długie owe serye najrozmaitszych monografij historycznych. Ważniejsze i pamiętniejsze z wielu są: „Historya Wallensteina“, „Dzieje rewolucyi serbskiej“, „Dzieje genezy wojny siedmioletniej“, „Początki wojen rewolucyi francuskiej“, wydane krytycznie „Pamiętniki i dokumenta po kanclerzu Hardenbergu“, nie wymieniając licznych innych. Ostatniem dzieła Rankego, nad którego wykończeniem właśnie pracował, a którego doprowadzić do zamierzonego kresu już mu nie było danem była sześciotomowa, sięgająca aż do początku średnich wieków „Historya powszechna“, praca, podjęta na wielkie rozmiary, piękna plastycznem przedstawieniem, odznaczająca się głęboką nauką, nie nosząca na sobie w niczem śladów sędziwego wieku, w którym się autor do niej zabrał. Mąż nauki i jedynie tylko nauki, przynajmniej w działalności swej profesorskiej na katedrze i historyograficznej, zachował Ranke olimpijski spokój i równowagę pośród prądów i aspiracyi swego czasu. Stanowisko jego jest na wskróś protestanckie, wychodzi on z tego, jako pewnik wziętego założenia, że reformacya była najwybitniejszym czynnikiem duchowego odrodzenia Europy, dźwignią postępu cywilizacyjnego, społecznego i politycznego. Jakoż dzieła Rankego przyczyniły się wielce do utwierdzenia wielu błędnych zasadniczych opinij historyozoficznych. Z tem wszystkiem, był Ranke zbyt głębokim umysłem, żeby pod wpływem tych uprzedzeń miał utracić zdrowy zmysł historyczny w rozpoznaniu wielkości katolickiej sprawy i jej przedstawicieli i nieraz się to zdarzało, że czytelnikom dzieł jego pod wpływem tychże, otwierały się oczy na wspaniałość budowy katolickiego kościoła, że lektura Rankego wzbudzała w nich pierwsze żywsze sympatye dla katolickiej sprawy. Godzi się tu zwłaszcza wymienić ostatni tom *Historyi Papieży*, w nowem wydaniu, w którem mistrzowski zarys dziejów pontyfikatu Piusa IX należy do prawdziwych pereł nowoczesnej historyografii. Równie doniosłego znaczenia były zasługi Rankego na katedrze uniwersyteckiej. Ranke utworzył pierwsze w świecie seminaryum historyczne, z którego wyszli wszyscy znamienitsi historycy niemieccy z połowy tego wieku, oni zaś zakładając podobne seminarya na wszystkich uniwersytetach niemieckich, które i na inne kraje wpływ swój wywierały, rozpostarli powszechnie metodę krytyczną w współczesnem dziejopisarstwie.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie (wyjąwszy poniedziałków) od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 centów. Dla członków wstęp wolny.

Pomoc dla Stryja.

Z uzbieranych na prowincyi dalszych datków, odesłały do Prezydyum c. k. Namiestnictwa i komitetu krajowego starostwa: Żółkiewskie 60 zł. 77 ct., a mianowicie złożyły tam gminy: Glińsko 5 zł., Turynka 11, Dobrosin 4, Krechów 2, Mokrotyn 1. Skwarzawa stara 2, Nadyce 1 zł. 77 ct., Derewnia i Kulawa 7, Glińsko 2·1/2, Zwertów 4, Piły 1·1/2 Jean Laise 5, ks. opat Nowakowski 10, br. Lewartowski 2, ks. Dąbrowski 2, Grodeckie 54 zł. 4 ct., (od nauczycieli: Jaungana i Wolańskiego 1·1/2; Wł. Swiszczowskiego 3, od dworu w Putiatyczach 5, Celiny Szeliskiej 1, br. Doliniańskich 5, K. Wiszniewskiego 5, Fr. Łozińskiego 1, W. Terlikowskiego 1, J. Kulczyckiego 1, gr. kat. parafianie w Gródku 5, obszaru dworskiego w Wiszence 5, gr. kat. proboszcz Uhercach 1, gmina pow. gródeckiego 19 zł. 54 ct.) Dobromilskie 35 zł.; (ks. B. Baczyński 10, gr. kat. parafianie w Trójcy 4, gmina Leszczyny 3, gmina Makowa rustykalna 2 zł. 38 ct., gmina Posada nowomiejska 2, gmina Przedzielnica 3 zł. 20 ct., gmina Boniowice 1, gmina Kwaszenina 3, starostwo w Dobromilu 6 zł. 42 ct.) Wadowickie 166 zł. 26 1/2 ct., (a mianowicie złożono w urzędach parafialnych: Barwałd górny, dólny i średni 12 zł. 46 1/2 ct., Krzecinie 16, Wieprzec 20, Przeciszowie 12, Palczowicach 8, Przyłkowicach 3 zł.; w urzędach miejskich: w Wadowicach 54 zł. 80 ct., Zatocze 30 zł.; Marya Wilczyńska 5, J. Meisnerowa 5 zł.; Nadto przesłał urząd miejski w Wadowicach bezpośrednio na ręce br. Z. Romaszkana do Stryja 293 zł.) Trembowelskie 81 zł. 4 ct., (gmina Ostrowczyk 2, Krowinka 1 zł. 90 ct., Małów 1 zł. 20 ct., Skimorosze 6, Słobudka strusowska 2 zł. 56 ct., Janów 29 zł. 16 ct., Darachów 19 zł. 49 ct., Łoszniów 5 zł. 33 ct., Zaścinosze 4, Boryczówka 3 zł. 40 ct., ks. Posochowski 5, J. Bojko 1 zł.) Jasielskie 48·1/2, (ks. T. Biesiadzki 23 zł. 20 ct.; urząd parafialny w Zmigrodzie 15 zł. 30 ct.; przełożony obszarów dworskich w Gorczycach 10 zł.) Łańcuckie 111 zł. 89 ct., (złożyły się na tę sumę zwierzchności gminne: Kuryłówka 6, Brzoza stadnicka 8 zł. 82 ct., Budy łańcuckie 4 zł. 41 ct., Wierzawice 7 zł. 14 ct., Gniewczyna 6, Gwizdów 3, Chodaczów 5, Siedleczka 6 zł. 30 ct., Gać 5, Dembno 8, Dąbrowski 1 zł. 45 ct., Kosina 11, Tarnawka 2 zł. 40 ct., Siedzanka 2 zł. 40 ct., Laszczyna 2 zł. 70 ct., Rakszawa 26 zł. 27 ct., Baranówka 1, parafia Husów 5 zł.) Grybowskie 16 zł. 29 ct., (zwierzchności gminne: Bruśnik 2 zł. 79 ct., Siekierczyn 1·1/2, br. Emma Brunicka i T. Fleschenberg 12 zł.) Bocheńskie 75 zł. 53 ct., (złożone przez urzędy parafialne: Niepołomice 30 zł., Lipnica murowana 12·1/2, Rzegocina 10, Mikluszowice 10·1/2 i urzędy gminne: Barczkowa 2 zł. 30 ct., Krzeczów 6 zł. 73 ct., Królówki 3·1/2) Dąbrowskie 17 zł., (Józef Męciński 10, Ksawery Bogusz 2, Sew. Kisielewski 2, A. Kukiel 2, I. R. 1 zł.) Jarosławskie 141 zł. 13 ct., (od gmin: Zarzecze 2, Cieszacin 3, Łapajówka 1 zł. 30 ct., Bystrawice z Więckowicami 5, Tyniowice 2, Domkowice 4, Wylewy 4, Tuczępy 7 zł. 96 ct., Rudka 3 zł. 60 ct.; od parafian w Michałoce 6, Radawie 11 zł. 30 ct., Cieplicach 8 zł. 86 ct., Laszkach 4 zł. 80 ct., Sieniawie 15, Nienowicach 2 zł. 31 ct.; p. Micewski 10, Fryderyk John i Gustaw John, po 25 zł.) Nowotargskie 236 zł. 57 ct., (na tę sumę złożyła się rada gminna w N. Targu kwotę 100 zł., Rada powiatowa kwotę 50 zł., a reszta złożoną została przez urzędy parafialne i gminy.) Złoczowskie 69 zł.; Krościeńskie 18 zł. 42 ct.; Leokadya Settmajer, Marya z hr. Załuskich Gołaczewska i Ed. Łoziński po 5 zł.; parafianie z Targowisk 3 zł. 42 ct.) Horodeńskie 76 zł. 78 ct., (gmina Korniów 10, ks. Chymliński 3, gmina Siemiakowce 4 zł. 56 ct., gmina Toporowce 7 zł. 55 ct., Wład. Wielowiejski 20, parafianie w Obertynie 5, gmina Wierzbowiec 5 zł. 10 ct., parafianie i proboszcz w Czernolicy 9 zł. 80 ct., gmina Żuków 7 zł. 90 ct., gmina Herednica 3 zł. 87 ct.) Myślenickie 2 zł. zebranych w Osieczanach.

Rada miasta Lwowa.

(L.) Dzisiaj w południe zebrali się pp. Radni w wielkiej sali ratuszowej, ażeby być świadkami solennego aktu odebrania przysięgi służbowej od prezydenta miasta, p. Wacława Dąbrowskiego, wybranego — jak wiadomo — ponownie na przyszłe trzechlecie. Przeważna część pp. Radnych wystąpiła w strojach galowych. Galerye w wielkiej sali były zajęte przez liczne grono urzędników magistratu.

O godzinie 12-tej w południe przybył J. E. Namiestnik p. Filip Zaleski, w stroju galowym, w towarzystwie starosty pana Terleckiego.

Przed odebraniem przysięgi, przemówił J. Eksc. p. Namiestnik w następujący sposób:

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 26 kwietnia b. r. zatwierdzić dokonany przez Świetną Radę miejską dnia 5 kwietnia b. r. wybór pana Wacława Dąbrowskiego na Prezydenta miasta Lwowa.

Przystępując do odebrania przysięgi od pana prezydenta miasta w myśl § 25 statutu lwowskiego, wyprzedzam ten akt uroczysty serdecznem życzeniem, aby działalność nowo wybranej Reprezentacyi miasta Lwowa przejęta gorącą obywatelską chęcią służenia dobru gminy stołecznej i jej mieszkańców, uwieńczona została wszech-

stronnem powodzeniem i jak najpomyślniejszemi wynikami, tak, żeby Zarząd stolicy kraju stał się wzorem zdrowej, racyonalnej i skutecznej administracyi autonomicznej. Spodziewać się tego wolno tembardziej, ile że prześwietna Rada posiada w swem gronie cały zastęp mężów z znakomitą fachową wiedzą we wszystkich gałęziach administracyi, mężów przywiązanych do tego grodu i poświęcających chętnie czas swój i pracę dla jego dobra. O ile zawisłem to będzie od pomocy i poparcia c. k. Rządu, bądźcie Panowie pewni, że znajdziecie mnie zawsze gotowego do wspierania Waszych usiłowań. (Zwracając się do Prezydenta.)

W doświadczone i w dotychczasowej działalności na tem najwyższem w stołecznej gminie stanowisku znamienicie wypróbowane ręce, złożyła przewodnictwo nowo wybrana Reprezentacya miasta Lwowa. Ponowny twój wybór, Panie Prezydencie, stanowi wierny wyraz powszechnego uznania za sumienne i troskliwe sprawowanie obowiązków w ubiegłem trzechleciu, i daje rękojmię prawidłowego rozwoju miasta w rozpoczynającym się nowym peryodzie trzyletnim. Przyjm panie Prezydencie oprócz serdecznych życzeń zupełnego powodzenia w dalszej pracy dla dobra gminy stołecznej, także zapewnienie mej gotowości do użyczenia Ci w tej pracy wszelkiej ze strony Rządu potrzebnej pomocy.

Starosta p. Terlecki odczytał rotę przysięgi. Końcowy zaś jej ustęp powtórzył p. Dąbrowski za J. E. p. Namiestnikiem.

Po złożeniu przysięgi przemówił prezydent p. Wacław Dąbrowski w następujący sposób: „Świetna Rado miejska! Zaszczycony po raz drugi wyborem Waszym na urząd Prezydenta naszego miasta, a wolą i z łaski Najjaśniejszego Pana zatwierdzony na tem wielce zaszczytnem stanowisku, nie taję przed sobą trudności zadania, ani też sił własnych nie przeceniam. Przychodzę z dobrą wolą jedynie, z gorącą chęcią służenia miastu, którego wzrost i pomyślność leży mi bardzo na sercu. Czy zadaniu podołam? — przyszłość dopiero okaże.

Wiem dobrze, że człowiek, który pozostałby odosobnionym, a zwłaszcza na stanowisku Prezydenta, z pożytkiem dla miasta pracować nie może; liczę więc na poparcie nietylko tych, których zaufanie albo życzliwość może posiadam, ale i tych także, którzy przez wzgląd na dobro publiczne pomocy swojej odmówić mi nie zechcą. Proszę przeto szan. kolegów o życzliwe poparcie usiłowań moich w spełnieniu przyjętych na siebie trudnych obowiązków. —

Staraniem mojem będzie i nadal utrzymać w urzędnikach miejskich poczucie honoru, gorliwości i bezinteresowności w pełnieniu obowiązków a zarazem podnieść godność i powagę tego urzędu, a czynić to będę w przekonaniu, że do powagi i czci Reprezentacyi miasta przyczynia się niewątpliwie godność jej urzędu wykonawczego. —

W końcu pozwolę sobie dać wyraz naszego przywiązania i lojalności dla Najjaśniejszego Pana, który był i jest zawsze największą naszą podporą i Orędownikiem, a w każdej okoliczności okazuje nam swoją życzliwość. Wnieśmy przeto okrzyk: „Niech żyje Cesarz i Król nasz Franciszek Józef I."

(*Okrzyk ten powtórzyła Rada trzykrotnie z zapałem.*)

Po tym solennym akcie pp. Radni pod przewodnictwem p. Prezydenta udali się do pałacu Namiestnikowskiego, ażeby J. E. p. Namiestnikowi złożyć życzenia w dniu Jego Imienin.

Notatki literacko-artystyczne.

— **Konkursa Akademii Umiejętności.** Na sobotniem publicznem posiedzeniu Akademii Um. ogłosił generalny sekretarz hr. Tarnowski następujące konkursa:

a) Na konkurs z fundacyi ś. p. Bieleckiego ogłoszono w dniu 1go maja 1885 r. temat następujący: „Wpływ i znaczenie królowej Bony w rozwoju humanizmu polskiego". Termin składania wypracowań do 1 marca 1887 r., nagroda 160 zł.

b) Termin z konkursu fundacyi m. Krakowa, imienia Kopernika, ogłoszonego w dniu 5 maja 1883 r. na temat: „Opracowanie klimatografii Galicyi", oznaczono do d. 1go lipca 1887 r. Nagroda 1000 zł.

c) Ś. p. ks. Adam Jakubowski ofiarował Akademii Umiejętności kapitał rs. 6000 w listach zastawnych miasta Warszawy pod warunkiem, aby procent co lat dwa obracany był na nagrody za wypracowania zadań ogłaszanych w kolei z dziedzin naukowych, mogących wywierać zbawienny wpływ na podniesienie uczuć religijno-moralnych i oświecenia praktycznego ludu naszego.

W myśl życzenia ofiarodawcy Akademia ogłosiła w dniu 6 czerwca 1885 r. konkurs na temat: „Historya Kościoła powszechnego w życiorysach", naznaczając termin do nadsyłania prac po koniec grudnia 1886 r. Praca konkursowa winna mieć charakter naukowy, to jest, być opartą na samodzielnem, gruntownem zużytkowaniu naukowego materyału a nadto winna być napisaną dostępnie w ten sposób, iżby nietylko przez niższe i średnie warstwy mieszczaństwa, ale także przez lud wiejski z korzyścią czytana być mogła. Objętość pracy ma wynosić około 30 arkuszy druku Nagroda rs. 600, która w danym razie rozłożoną być może na dwie nagrody w kwotach rs. 400 i rs. 200.

d) Po przyznaniu nagrody z konkursu imienia Lindego, ogłoszono konkurs nowy w d. 22 listopada 1885 r. na prace fundacyą wskazane, a mianowicie: „Prace leksykograficzne, monografie z zakresu gramatyki, historyi języka i dyalektologii polskiej, oraz rozprawy odnoszące się do związku języka polskiego z innemi słowiańskiemi". Prace te powinny odznaczać się metodą ściśle naukową i każda tworzyć zaokrągloną i skończoną całość; zresztą nadsyłane być mogą równie w rękopismach, jak i ogłoszone drukiem w ciągu trwania niniejszego konkursu. Termin nadsyłania ustanawia się do końca grudnia 1888 r. Praca za najlepszą uznana, otrzyma nagrodę w ilości 675 rs., dwie inne, najwięcej do niej wartością zbliżone, otrzymają każda po 337 rub. sr.

e) Z jednorazowej ofiary prof. dra Heyzmanna dla uczczenia 400-tnej rocznicy śmierci Jana Długosza, ogłasza się ponownie konkurs do dwóch nagród w kwotach 200, 100 zł., za wypracowania z pomiędzy tematów:

1) Jana Długosza służba publiczna od roku 1466 do 1480.

2) Zatarg Kazimierza Jagiellończyka z biskupem warmijskim.

3) Rządy Władysława Opolczyka na Rusi.

4) Stosunki Polski do Inflant za Zygmunta Augusta aż do poddania się Inflant.

Konkurs ten odnosi się tylko do uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego, którzy do końca półrocza letniego b. r. będą zapisani. Nagroda większa przeznaczona za najlepsze, mniejsza za najwięcej do niego zbliżone wypracowanie z pomiędzy powyższych tematów.

Termin nadsyłania prac do dnia 1 czerwca 1888 roku.

f) Konkurs do nagrody z funduszu dra Władysława Kretkowskiego; po raz drugi ogłoszony, z d. 31 grudnia 1885 r., upłynął bez skutku. Na mocy uchwały Akademii, zgodnie z wolą fundatora, ogłoszony będzie po raz trzeci z terminem do nadsyłania prac konkursowych najdalej po dzień ostatni lutego 1888 r.

* * *

— **Dwa benefisy** ulubionych śpiewaczek naszej operetki pp. Praunównej i Radwan, nie ściągnęły do teatru zbyt wielkiej liczby słuchaczy mimo iż wznowiono w sobotę od kilku lat nie grane *Niewiniątko z Belleville* a we wtorek powtórzono wdzięczną operetkę Straussa *Noc w Wenecyi*. Panna Praun z roli przebiegłego niewiniątka wywiązała się doskonale. Pod względem wokalnym zaznaczyć musimy także znaczny postęp a jeżeli dodamy, że i wyglądała prześlicznie, wtedy wypadnie uważać partyę „Niewiniątka" za najlepszą ze wszystkich, w jakich młoda artystka dotychczas występowała. Oprócz panny Praun należą się słowa pochwały także i panu Zwoińskiemu, który grał i śpiewał z humorem, dalej pp. Walewskiemu i Myszkowskiemu. Wtorkowe przedstawienie „Nocy Weneckiej" należało do udatniejszych. Oprócz benefisantki pani Radwan, która grała dobrze i śpiewała bardzo porządnie odznaczyli się w pierwszej linii pp. Myszkowski i Bandrowski. Panna Praun była równie ślamazarną jak i za pierwszym razem. Pan Floryański zmuszony był powtarzać wdzięczną piosnkę Masseneta i zyskał za nią huczny aplauz. Chór gołąbków prezentował się wcale dobrze, chociaż zdaje się nam, iż lepiej byłoby umieścić go więcej w głębi sceny.

* * *

(*S*) **Pani Kochańska** zbiera w Berlinie coraz to nowe wawrzyny. Dotychczas występowała 4 razy, dziś śpiewa po raz piąty w *Cyruliku Sewilskim*. Z każdą nową rolą rośnie entuzyazm i zapał publiczności. Przed kilkoma dniami była artystka na wielkim raucie u księżnej Fürstenberg z domu ks. Sagon. Cała arystokracya niemiecka była tam zgromadzona. Pani K. zaśpiewała po polsku piosnkę Szopena, którą oczarowała obecnych. Aby dać próbkę niesłychanych pochwał, jakiemi prasa berlińska obsypuje naszą rodaczkę, przytoczymy jeszcze ustęp z recenzyi umieszczonej w dzienniku *Berliner Fremdenblatt*: „Jak było do przewidzenia, pani K. miała olbrzymie powodzenie w *Trawiacie*. Najwykwintniejsza zebrała się publiczność. Genialna artystka, która jest inkarnacyą sztuki śpiewania, rozwinęła wszystkie urocze czary przepysznego głosu i niedościgniony metody; a gdy do tych dwóch czynników dodamy jeszcze trzeci, nie mniej ważny, mianowicie dramatyczny temperament, otrzymamy doskonałość skończoną; jednem słowem, pani K. uosabia geniusz muzyki."

* * *

— **Pechowcy**, najnowsza komedya znanej już zaszczytnie spółki A Abrahamowicz i R. Ruszkowski, ukaże się w piątek, dnia 28 b. m. na scenie naszej, a nie wątpimy, że ku ogólnemu rozweseleniu publiczności. Że teatr będzie przepełniony, za to niemal ręczyć można, tem bardziej, iż nowa komedya, o ile nas wieści dochodzące nie mylą, ma obfitować w oryginalne i pełne humoru epizody.

GOSPODARSTWO I HANDEL

(*Sprawozdanie o stanie urodzajów we wschodnich powiatach Galicyi, ułożone ze statystycznych raportów Towarzystwa gospodarskiego**)

Zimny początek maja ze śnieżnicą i powtarzającemi się kilkakrotnie przymrozkami zaszkodził oziminom, a bardziej jeszcze zasiewom jarym i powstrzymał wogóle wegetacyę. Dopiero dnia 9 maja spadł pierwszy wiosenny deszcz a od 11 b. m. zaczęły się już ciepłe deszcze w całym kraju, po których nastąpiły obecne upały. Pogoda teraźniejsza pomyślnie wpływa na urodzaje i odżywiła nadzieje rolników, które znacznie się już były zachwiały.

Rzepak w ogóle nie wiele rokuje. W Bełskiem jest wcale zły, w okolicach Kamionki Strumiłowej średni, w Sanockiem tož samo. Około Przemyśla, Sądowej Wiszni, Chorośnicy, wiele przeorano. Około Rudek średni; w Samborskiem dobry; w okolicy Komarna, Toporowa, Łopatyna średni. Pod Złoczowem dobry; w Tarnopolskiem i koła Zbaraża wszędzie średni, w Czortkowskiem dobry, koło Podhajec, Halicza, Stanisławowa średni, koło Kozowy, Horodenki, Jazłowca, Borszczowa dobry, pomimo że ucierpiał od zimna. W kołomyjskiem średni.

Pszenica chociaż z zimy wyszła pięknie, później skutkiem posuchy i zimna znacznie się zepsuła, zwłaszcza późno posiana. W wielu miejscach, gdzie myszy były w jesieni, pozostały obszerne plisze, z którego to powodu w Rudeńskiem mianowicie dużo nawet przeorano, na gorszych gruntach. Koło Cieszanowa, Bełza, Kamionki, Radziechowa wszędzie pszenice średnie. Koło Niemirowa nie złe; w Żółkiewskiem w wielu miejscach śniegi w zimie wygubiły. W Sanockiem przeważnie średnia, koło Dubiecka dobra, w Jarosławskiem nad Sanem zła, koło Niżankowic, Przemyśla, Sądowej Wiszni średnia, koło Sambora dobra, koło Komarna średnia. W okolicach Uwina, Brodów, Toporowa wcześniejsze dobre, późne gorsze, jak w ogóle w całem Złoczowskiem. Na Podolu, koło Tarnopola, Zbaraża, rozkrzewiła się bujnie, ale rośnie bardzo po woli. W okolicach Romanowa, Bóbrki, Chodorowa, Rohatyna pszenica dobra, koło Podhajec średnia. Toż samo pod Haliczem. W Stanisławowskiem dobra, w okolicy Horodenki wyborna. Koło Jezierzan, Borszczowa wczesna bardzo dobra; późniejsza nie tyle. W Kołomyjskiem średnia.

Żyta najwięcej z wiosny z powodu posuchy i zimna ucierpiały. W ogóle bardzo się zaostrzyły i zrzadły. Nawet obecna pogoda i ciepło niewiele już pomódz zdoła. Miejscami wiele żyta nawet przeorano. W Przemyskiem prawie czwarta część przeorana. W ogóle żyto wszędzie średnie, a w wielu okolicach wcale złe.

Jęczmiona wschodzą rzadko i powoli. Od zimna i niepogody pożółkły, a dziś potrosze się poprawiają. Ale obecnie trudno jeszcze ocenić, jaki będzie urodzaj. W Przemyskiem pędraki znaczne szkody w jęczmionach czynią.

Owsy pięknie zeszły, ale rosną pomału. Zimna nie wpłynęły na nich tak szkodliwie jak na jęczmiona. Przeważnie są dobre.

Groch przeważnie dobry.

Bób i bobik toż samo.

Kukurudza dotąd mało gdzie zasiana. Tam, gdzie zaczyna wschodzić, niewiadomo jeszcze, co z niej będzie.

Koniczyna z powodu długiej posuchy trzyma się przy ziemi i jest przeważnie średnia, a tam gdzie myszy zniszczyły z jesieni, wcale zła. W Przemyskiem w połowie przeorano. W Złoczowskiem koniczyny rzadkie. Myszy wielkie szkody wyrządziły w koniczynie w okolicach Kamionki Strumiłowej, pod Kulikowem, koło Jarosławia nad Sanem, w Złoczowskiem, koło Rudek Romanowa, Podhajec, Wojniłowa.

Mięszanki zaledwo wschodzą, w wielu miejscach dotąd nie posiano.

Kartofle kończą sadzić. Gdzieniegdzie pięknie powschodziły.

Buraki jeszcze nie powschodziły.

Kapustę na rozsadnikach muszka bardzo zjadła.

Chmiel zaledwie z ziemi się pokazuje. Wcześniejszy zmarzł, a pomimo że już potyczony, nie rozwija się należycie.

Tytoniu jeszcze nie sadzą. Rozsada zmarzła — może się odnowi.

Łąki ubogo wyglądają. Trawa bardzo tępo rośnie, a w skutek kilku przymrozków majowych delikatniejsze trawy zmarzły. Należałoby je teraz wcześnie bydłem spaść; z doświadczenia albowiem wiadomo że łąki na których trawa przez mrozy była uszkodzona, jeżeli się nie spasie z wiosną, podczas kośby daleko mniej siana dają niż te, na których się bydło pasło.

Sady zaczynają kwitnąć dość obficie. Na morelach, brzoskwiniach, czereśniach i wiśniach kwiat zmarzł. Chrząszczów wielka ilość. Z ziarnowych, grusze kwitną bujniej od jabłoni.

Cena robotnika mniej więcej ta sama co przedtem. W ogóle dosyć łatwo o robotnika, jak zwykle na przednówku.

*) Przedruk wzbroniony.

** **Targ zbożowy.***) Dnia 26go maja 1886 r.

Lwów, Pszenica 8.— do 8·95, żyto 5·50 do 6·40, jęczmień 5·50 do 7·—, owies 6·40 do 7·50, 7·—, groch 7·— do 10·50, wyka 7·— do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 30·— do 40·—, koniczyna biała 35·— do 50·—, koniczyna szwedzka 30·— do 50·—.

Tarnopol, Pszenica 8·— do 9·—, żyto 5·60 do 6·—, jęczmień browarny 5·— do 6·—, wyka owies 6·50 do 6·80, groch 6·— do 10·—, lnianka —·— do ·—, rzepak —·— do —·—, koniczyna czerwona 30·— do 40·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, Pszenica 7·80 do 8·65, żyto 5·25 do 5·85, jęczmień 5·25 do 5·90, owies —·— do 6·50, groch 6·— do 10·—, wyka —·— do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —.— do —·—.

Jarosław, pszenica 8·— do 9·05, żyto 6·— do 6·60, jęczmień 5·70 do 7·—, owies 6·50 do 7·—, groch 7·— do 11·—, wyka —·—, lnianka —·— do —·—, rzepak —·— do —·—, koniczyna czerwona 30·— do 40·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Czerniowce, pszenica 7·50 do 8·60, żyto 5·50 do 6·20, jęczmień 5·30 do 6·50, owies 5·25 do 5·50, groch 6·— do 10·—, wyka —·—, lnianka —·— do —·—, rzepak —·— do —·—, koniczyna czerwona 30·— do 40·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Chmiel za 56 kilo loco Lwów, zł. 5·— do 10·— nominalnie.

Okowita za 10.000 litr. proc. loco Lwów zł. 22·50 do 22·85.

Usposobienie spokojne. Dowozy [illegible]

*) Przedruk wzbroniony.

(*m.*) **Izba handlowa i przemysłowa** we Lwowie załatwiła na ostatniem posiedzeniu między innemi następujące sprawy: Przyjęła do wiadomości podziękowanie kupców i przemysłowców w Stryju, za okólnik wydany przez prezydyum Izby, a zarządzający składki na rzecz pogorzałych w Stryju kupców i przemysłowców. Gdy lista składek zostanie zamkniętą, zebrana kwota będzie wręczoną krajowemu komitetowi z wyraźnem oznaczeniem celu, na który została zebraną. — Pismo brodzkiej Izby handlowej zwracające uwagę, że Zarząd kolei Karola-Ludwika, mimo uchwały ankiety kolejowej, zamierza starać się o podwyższenie taryf lokalnych, przekazała Izba komisyi kolejowej. — Przyjęła także do wiadomości komunikat, że poddani austryaccy w Aleksandryi zawiązali komitet w celu popierania austryackiego przemysłu i handlu. — W sprawie rewizyi zakresu działania pocztowych kas oszczędności, uchwaliła Izba poprzeć jak najsilniej petycyę wniesioną przez Izbę w Insbrucku do Ministerstwa handlu, ażeby nie ścieśniano dotychczasowego zakresu manipulacyi z czekami, manipulacya ta bowiem jest kupcom bardzo dogodną. — Na zapytanie Ministerstwa odpowiedziała Izba, że masarzom nie należałoby udzielać konsensu na wyszynk piwa i wina. — Na assesorów handlowych przy sądzie obwodowym w Stanisławowie zaproponowano pp. Kunasa i Herscha Halperna.

Na porządku dziennym obrad Izby deputowanych Rady państwa stoi projekt ustawy do zabezpieczenia robotników na wypadek nieszczęścia. Lublańska Izba handlowa wypracowała odrębny projekt ustawy, przedłożyła go Rządowi, a do Izb handlowych w całej Monarchii wystosowała prośbę, ażeby poparły jej projekt. Różni się on od projektu rządowego w kilku zasadniczych momentach; i tak np. chce połączyć z funduszem fundusz zaopatrzenia chorych i starców. Jest to wprost mylne założenie, albowiem poszczególne te fundusze płynąć z rozmaitych źródeł, i nie dadzą się sobą połączyć. W ogóle projekt Izby lublańskiej sprzeciwia się intencyom i interesom naszego kraju, i dlatego, zgodnie z wnioskiem komisyi przemysłowej, przeszła tutejsza Izba do porządku dziennego nad prośbą Izby Lublańskiej.

Na jednem z poprzednich posiedzeń przeprowadziła Izba obszerniejszą dyskusyę nad kwestyą, jaką odpowiedź należy dać magistratowi lwowskiemu na zapytanie: „czy drukarnie lwowskie uważać należy jako prowadzące

sposób fabryczny?" Przed stanowczą decyzyą uchwaliła Izba zasięgnąć przedtem opinii sfer interesowanych, a wczoraj, zgodnie z opinią Wydziału stowarzyszenia drukarzy uchwaliła odpowiedzieć magistratowi, że drukarni lwowskich nie można jeszcze zaliczyć do rzędu fabryk.

OSTATNIA POCZTA

Kwatermistrz nadworny Vukovics de Vuko et Branko był w tych dniach w Lubieniu celem zwiedzenia tamtejszych lokalności na pomieszczenie Najw. Dworu i świty w czasie zapowiedzianych w naszym kraju wielkich manewrów korpuśnych. Zwiedzane lokalności, uznane zostały jako odpowiadające celowi.

Najj. Pan raczył udzielać przedwczoraj ogólnych posłuchań i przyjąć pomiędzy innymi p. Ministra dr. Prażaka i prezydenta Izby deputowanych dr. Smolkę.

Monarcha zajął z dniem przedwczorajszym letnie mieszkanie w Schönbrunnie.

Najdost. Arcyksiążę Ludwik Wiktor zwiedził dnia 23 b. m. wystawę urządzoną na korzyść pogorzelców Stryja i Liska, przyczem wyraził się nader pochlebnie o wystawionych dziełach sztuki, oraz całem urządzeniu.

Fremdenblatt pisze: Wobec poprzednich doniesień możemy zapewnić, iż nie sprawdza się wiadomość o zaślubinach Jego Ces. Wysokości Arcyksięcia Franciszka Ferdynanda d'Este.

C. k. Ministerstwo obrony krajowej wydało już postanowienia co do tegorocznej koncentracyi obrony krajowej. W manowrach korpuśnych we Wschodniej Galicyi wezmą udział następujące bataliony obrony krajowej: tarnowski nr. 53, rzeszowski nr. 55, kolbuszowski nr. 56, jarosławski nr. 58, przemyski nr. 59 i samborski nr. 61. W nizinach stanisławowskich: bataliony obrony krajowej: stanisławowski nr. 62, stryjski nr. 65 i buczacki nr. 70. Oprócz tego zostaną skoncentrowane odnośne bataliony: w Czerniowcach, Ołomuńcu, Opawie i Lincu.

Wiener Ztg. ogłasza rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z d. 22 maja b. r. w sprawie zakazu dowozu i przywozu z Rumunii jarzyn, owoców, roślin i części roślinnych (kl. VII taryfy cłowej z d. 25 maja 1882), oraz rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 24 maja b. r. w sprawie przechodowego oclenia towarów proweniencyi rumuńskiej. W rozporządzeniu tem powiedziano, iż wszystkie towary proweniencyi rumuńskiej, które w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22 maja 1886 podlegają dodatkowej opłacie cłowej lub cłom specyficznym, jednakże zostały zamówione przed 23 maja 1886, i przeszły austro-węgierską linię cłową w czasie od 1 czerwca do 10 czerwca b. r. włącznie, podlegają tylko opłatom cłowym wedle taryfy cłowej z r. 1882, bez żadnego dodatku. Kukurudza proweniencyi rumuńskiej, która została zamówioną przed 23 maja b. r. ma być wolną od dodatkowej opłaty, jeśli przeszła austro-węgierską linię cłową w czasie od 1go do włącznie 20 czerwca b. r. Że zamówienia zostały istotnie uskutecznione w pomienionym terminie, należy stwierdzić odpowiedniemi dowodami

---

Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych przed przejściem do porządku dziennego, p. Prezes gabinetu hr. Taaffe oświadczył w odpowiedzi na odnośną interpelacyę dep. Heilsberga, że prośba prezydenta komisyi dla kontroli długów państwa, aby radca dworu Langhammer, który już skończył 40 lat służby, zastąpiony został w tejże komisyi przez inną młodszą siłę, odesłaną została przez Rząd do prezydenta Najwyższej Izby obrachunkowej. Prezydent najwyższej Izby obrachunkowej powołał tedy p. Langhammera bezzwłocznie do służby przy najwyższ-j Izbie obrachunkowej, a następcą jego w komisyi dla kontroli długów państwa zamianował radcę sekcyi Schustauera. Rząd nic więc nie zarządził i musi stanowczo odeprzeć zarzuty, podniesione w interpelacyi.

Najbliższe posiedzenie Izby panów odbędzie się w piątek d. 28 b. m. Na porządku dziennym znajduje się wybór jednego członka komisyi budżetowej i drugie czytanie przedłożenia o pospolitem ruszeniu. Komisya dla tego przedłożenia wniosła niezmienne przyjęcie ustawy według uchwał Izby deputowanych.

Z Pesztu donoszą, iż studenci tamtejszego uniwersytetu odbyli d. 24 b. m. zgromadzenie, na którem zapadło postanowienie, iż zamiar urządzenia korowodu z pochodniami na uczczenie deputowanych Ugrona i Szalaya, tudzież wszelkie inne demonstracye mają być zaniechane. Wieczorem aresztowano z powodu zbiegowisk kilka osób.

Najnowsza pruska kościelno-polityczna nowela otrzymała już sankcyę cesarską.

Parlament niemiecki przekazał przedłożenie o podatku od spirytusu osobnej komisyi złożonej z 28 członków.

Na najbliższem posiedzeniu pruskiej Izby panów zapowiedzianem na 7 czerwca przyjdzie pod ponowne obrady projekt ustawy o ustanawianiu nauczycieli ludowych w Poznańskiem i Prusach Zachodnich.

Kreuz. Ztg. zaprzecza stanowczo doniesieniu, jakoby zarząd wojenny powziął postanowienie nie udzielania tego roku oficerom armii niemieckiej urlopów letnich.

Jak donoszą pisma półurzędowe, została instrukcya dla komisyi bezpośredniej, mającej objąć dyspozycyą nad znanemi 100 milionami, już przez radę stanu wygotowana i przez ministerstwu do zatwierdzenia przedłożona. Skoro ministerstwo tę instrukcyę zbada i zatwierdzi, przedłoży ją monarsze do podpisu i publikacyi. Podobno prezesem komisyi bezpośredniej, której siedzibą ma być Berlin (a nie Bydgoszcz ani Poznań) mianowany będzie minister rolnictwa, dr. Lucius. Nominacya ta nie pociągnie za sobą złożenia teki ministeryalnej.

Tymczasowe funkcye tej komisyi polecono w Poznaniu, jak się dowiadują tamtejsze dzienniki, generalnemu dyrektorowi landszafty, panu Staudy, z którego polecenia p. Rosenberg z Poznania nabył na rzecz komisyi kolonizacyjnej Komorowo pod Gnieznem.

Ksiądz dr. Cybichowski, biskup sufragan gnieźnieński wydał rozporządzenie do duchowieństwa obu Archidyecezyi w którym oznajmia, iż w niedzielę 5ta po Wielkanocy, dnia 30 maja r. b., odbędzie się w katedrze wrocławskiej biskupia konsekracya ks. Juliusza Dindera, arcybiskupa gnieźnieńskiego i poznańskiego.

Według *Polit. Corr.* rząd republiki francuskiej, pomimo nacisku członków gabinetu, zdecydował się nie przedsiębrać kroków w sprawie wydalań książąt.

Wiadomość tę potwierdzają i inne depesze z Paryża, według których prezes gabinetu na ostatniej radzie ministeryalnej wystąpił z oświadczeniem, że w sprawie książąt pożądany jest spokój, ale nie radykalizm. O usposobieniu sfer rządowych świadczy także najświeższy artykuł *Temps*, który przemawia za umiarkowaniem i kończy uwagą: „jesteśmy przekonani, iż rząd złoży dowody zimnej krwi i rozumu i nie dopuści, ażeby komedya przeobraziła się w tragedyę."

W departamencie Ille-et-Vilaine wybrany został w miejsce zmarłego republikanina Lelièvre, posłem konserwatysta Carron. Z wyboru tego w duchu zachowawczym czynią zarzut oportunistom, którzy nie mogąc się zgodzić na radykalny program kandydata republikańskiego, powstrzymali wyborców w liczbie 13.000 od głosowania.

W doniesieniu depeszy z Włoch o rezultacie wyborów, wyjaśnić ją należy o tyle, że gdy była mowa o wybranych ponownie wszystkich ministrach i pentarchistach nie dodano, że wybrani zostali ponownie wszyscy ministrowie obecnego gabinetu, jak jest rzeczywiście, a nadto wybrani także zostali wszyscy generalni sekretarze ministerstw gabinetu Depretisa. Dotychczas rząd ma zapewnionych 166 głosów deputowanych.

Powstanie robotników we Włoszech w prowincyi Terra di Bari, w neapolitańskiem, przybrało w mieście Conversano niesłychanie groźny charakter i objęło całą prowincyę. Wykroczeń dopuszczono się w Polignano, Sassano, Rutigliano i Castellana, gdzie jednak wojska wezwane z Bari i Trani, stłumiły prędko rozruchy. Natomiast miasto Conversano musiało być formalnie zdobywane przez siły zbrojne. Walka toczyła się głównie przed pałacem biskupim, gdzie wielu poległo, a bardzo wielu odniosło rany. Rokoszanie otwarli drzwi więzień, uwolnili przestępców i zbrodniarzy, a zamknęli tam członków rady miejskiej. Wiele rodzin szukało schronienia w piwnicach, inni mieszkańcy uchodzą tłumnie z miasta w obawie ponownych wybuchów. Zapewniają, że rokosz wzniecony był przez agentów zagranicznych.

Według depesz z Turynu, policya w ciągu dalszego poszukiwania odkryła tajną drukarnię socyalistyczną i mnóstwo granatów do rzucania z ręki. Aresztowano ponownie przeszło 120 osób, około 80 agitatorów obcych wydalono z miasta, pomiędzy tymi kilku członków medyolańskiej ligi robotniczej, jakoteż dwóch emisaryuszów rossyjskich. — Z Sardynii donoszą także o pojawieniu się na nowo band rozbójniczych. Jedna z tych band napadła i zrabowała wieś w okolicy Sassari, podpaliła wieś i zamordowała siedm osób, kobiet i dzieci, które ujść nie zdołały.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 26 maja. Izba deputowanych 138 głosami przeciw 103 głosom odrzuciła wniosek dep. Heilsberga, aby otworzyć dyskusyę nad odpowiedzią Prezesa gabinetu hr. Taaffego. (patrz *Ostatnią Pocztę.*) Pp. Tomaszczuk i Heilsberg oświadczyli imieniem swoich przyjaciół politycznych, iż nie mają zaufania do obecnej komisyi dla kontroli długu publicznego i skutkiem tego nie wezmą udziału w wyborze jednego członka tej komisyi. Na wniosek hr. Hohenwartha wybór ten został uchylony z porządku dziennego.

P. Minister skarbu dr. Dunajewski dał odpowiedź na interpelacyę dep. Weitloffa co do postępowania w razie wymierzania należytości skarbowych przy konwersyach hipotecznych. P. Minister dał pogląd na praktykę władz i uzasadniał, że władze postępują ściśle wedle prawnych przepisów.

Odpowiadając na interpelacyę deputowanego Poscha co do wyrównania podatku gruntowego, oświadczył pan Minister skarbu, że Rząd wkrótce wniesie stosowne przedłożenie. Przemawiali następnie dwaj mowcy generalni, deputowani: Exner i dr. Biliński, w sprawie projektu ustawy o zabezpieczeniu robotników na wypadek kalectwa, poczem zamknięto posiedzenie.

Deputowany Kopp z towarzyszami przedłożył wniosek, ażeby paragraf projektu ustawy, tyczący się organizacyi c. k. Namiestnictw w Pradze i we Lwowie, był zmieniony w następujący sposób: „W Namiestnictwach w Wiedniu, w Pradze i we Lwowie, ustanawia się, w każdem z nich, po jednej posadzie wiceprezydenta w IV randze, a nadto ustanawia się w Namiestnictwach w Pradze i we Lwowie po jednej posadzie radcy dworu w V randze. Każdy z wiceprezydentów ma otrzymać rocznie po 1000 zł. dodatku funkcyjnego.

Wiedeń, 26 maja (*T.p.*) Komisya przemysłowa przyjęła ustawę o zabezpieczeniu robotników na wypadek choroby w trzeciem czytaniu. Sprawozdanie ułożone przez dep. dr. Bilińskiego ukaże się w tych dniach.

Wiedeń, 26 maja. (*Tel. pryw.*) Odsłonięcie pomnika Tegethoffa na Praterze nastąpi dnia 21 czerwca.

Wiedeń, 26go maja. (*Tel. pryw.*) Pogrzeb prof. Auspitza, odbył się wczoraj z kościoła św. Szczepana, przy udziale całego gremium profesorów i najznakomitszych lekarzy.

Wiedeń, 26 maja. (*Tel. pryw.*) Uchwalony przez Sejm bukowiński projekt ustawy o zaprowadzeniu kart myśliwskich, otrzymał Najwyższą sankcyę.

Berlin, 26 maja. Izba deputowanych przyjęła przedłożenie rządowe o budowie kanałów z Dortmundu do portów Amizy i od średniego biegu Odry do Sprei pod Berlinem. Na koszta budowy zezwolono 81 milionów marek, a to przeważnie w myśl preliminarza rządowego,

Berlin, 26 maja. Parlamentowi niemieckiemu przedłożono motywa, które zniewoliły rząd do zaprowadzenia w Sprembergu małego stanu oblężenia. Motywa podnoszą, iż agitacya demokratyczna rozwinęła się tam silnie.

Parlament przekazał przedłożenie o podwyższeniu podatku od spirytusu osobnej komisyi, poczem odroczył się aż do dalszego zarządzenia, aby komisya ta mogła załatwić jak najrychlej poruczony jej przedmiot.

Petersburg, 26 maja. Minister spraw zagranicznych Giers ma zamiar w przejeździe do Francensbadu wstąpić do Friedrichsruhe celem odwiedzenia ks. Bismarcka.

Moskwa, 26 maja. Cara i carowę powitano tu entuzyastycznie. Przyjęcie w Kremlinie wypadło świetnie.

Belgrad, 26 maja. Dziennik urzędowy ogłasza dekret królewski w sprawie zamianowania 40 członków skupczyny ze sfer urzędniczych, kupieckich i włościańskich.

Ateny, 26 maja. (*T.p.*) Żołnierze greccy obrzucili kamieniami turecki konsulat w Laryssie, i powybijali szyby w budynku konsularnym. Minister wojny zarządził jak najsurowsze dochodzenie przez sąd wojenny.

Ateny, 26go maja. Po ukończonej demobilizacyi zamierza Trikupis przedsięwziąć częściową reorganizacyę gabinetu przez wciągnięcie doń umiarkowanych Delyanistów.

Ateny, 26 maja. W Izbie zapowiedział Trikupis cofnięcie się wojsk tureckich i greckich od granicy i zarządzenie demobilizacyi, poczem przedłożył projekt ustawy tyczącej się zaciągnięcia 20-milionowego długu bieżącego. Marynarka handlowa równie jak obrót handlowy zaczynają odczuwać skutki blokady.

Paryż, 26 maja. Izba deputowanych podjęła na nowo swoje prace i wzięła pod dyskusyę różne wnioski, pomiędzy temi wniosek w sprawie udzielenia dożywotniej pensyi rannym i rodzinom poległych d. 24 lutego 1848 r. Nad wnioskiem tym wywiązała się ożywiona dyskusya. Minister wojny przedłożył wojskowe projekta ustaw.

Paryż, 26 maja. Według informacyi dziennika *Liberté* rada ministeryalna miała się oświadczyć w zasadzie za wydaleniem książąt. Co się tyczy redakcyi odnośnego projektu nie nastąpiło jeszcze porozumienie. Wypracowaniem takowego zajmie się rada ministeryalna na czwartkowem posiedzeniu. Sądzą, iż rząd przed powzięciem ostatecznej decyzyi pragnie zbadać opinię Izby. Większa część depesz stwierdza, iż prowincye w kwesyi wydalenia książąt zachowują zupełnie obojętnie.

Rzym, 26 maja. (*T.p.*) Papież nie chce przyjąć następcy tronu portugalskiego, w razie gdyby ten książę zamieszkał w Kwirynale.

Londyn, 26 maja. (*T.p.*) Wczorajsza bytność Gladstona u królowej dała powód do pogłoski, że w najbliższej przyszłości nastąpi rozwiązanie parlamentu.

Londyn, 26 maja. Gladstone, po wczorajszej radzie ministeryalnej, udał się do Windsoru na posłuchanie u królowej.

Londyn, 26 maja. Izba niższa, po 7 godzinnej rozprawie odroczyła do czwartku dalsze obrady nad irlandzkim bilem administracyjnym. Dzisiaj z powodu wyścigów konnych, nie ma posiedzenia.

Trewelyan oświadczył, że za bilem *Home rule* mógłby głosować tylko wówczas, jeżeliby tenże został tak zmieniony, aby irlandzki bil, tyczący się zakupna gruntów, stał się zbytecznym.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**.

W Teatrze hr. Skarbka.

We środę 26 maja 1886.

Po raz czwarty:

BRACIA LERCHE

komedya w trzech aktach ADAMA ASNYKA

OSOBY:

Tadeusz Radwan, kapitan wojsk polskich	p. Zboiński
Stanisław, jego syn	p. Ruszkowski
Malwina, siostra Stanisława	pna Ciechocka
Irena, córka Stanisława	pni Żelazowska
Dziunia, wychowanka Malwiny	pni Kwiecińska
Otto Lerche } przyrodni bracia	p. Frenkel
Stefan Lerche } przyrodni bracia	p. Żelazowski
Juliusz Poraj	p. Kwieciński
Jan, służący	p. Czarnecki

Rzecz dzieje się na wsi w Księstwie Poznańskiem w domu Stanisława Radwana w roku 1885.

Reżyser p. Apollo Lubicz.

Początek o godzinie w pół do 8mej wiecz.

Przyjechali do Lwowa
dnia 26 maja 1886

Hotel George'a

Pp. W. Jakóbski z Rossyi, W. Kozłowski z Rossyi, Dr. J. Bołoz Antoniewicz z Grochowic, M. Rosenthal z Paryża, E. Veneziani z Paryża, Ks. K. Wiazemski z Rossyi, M. Vukobrankovits z Wiednia.

Hotel Europejski.

Pp. B. Gumiński z Doliny, L Dornstein z Wołoczysk, T. Bauman z Przeworska, Cicharcz z Wiednia, L. Westreich z Wiednia, W. Krebs v. Sturnwall z Zagrzebia.

Hotel Francuski

Pp. R. Pragłowski z Przemyśla, A. Kopecni z Dobry, H. Reineman z Fürth, M. Aschkenazy z Wiednia, A. Drahokoupil z Komarna, E. Dymacek z Wiednia.

Pociągi kolejowe
od 1 czerwca 1885.

Odchodzą ze Lwowa:
podług zegaru lwowskiego

Do Podwołoczysk: z dworca **Podzamcze** o godz. 6 min. 7 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 9 po południu pociąg mięszany, o godz. 10 min. 56 wieczór pociąg mięszany.

Do Krakowa: o godz. 10 min. 46 wieczór pociąg pospieszny. o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mięszany i o godz. 8 rano pociąg mięszany lokalny.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 20 w południe i o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z głównego dworca o godz. 5 min. 56 rano pociąg pospieszny, o godz. 11 min. 35 po południu pociąg mięszany o godz 10 min. 27 wieczór pociąg mięszany.

Pociąg osobowy: o godz. 11 min. 45 przed południem do Stryja, Stanisławowa, Drohobycza, Borysławia, Chyrowa i Husiatyna.

Pociąg osobowy: o godz. 7 min. 30 wieczór do Stryja, Drohobycza, Chyrowa, Zagórza, Zwardonia.

Pociąg osobowy: o godzinie 7mej m. 30 z rana do Stryja.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 25 maja 1886, godzina 1 min. 48. Alp. Tow. górn. 25 25 Węg. akcyi kredyt. 290·25, Akcye anglo-austr. 117·25, Akcye banku Union 72 25, Akcye kolei Karola Ludwika 198 50, Akcye kolei północnej 235·—, Akcye kolei południowej 109 75 Akcye kolei Alföld 192.50 Akcye kolei Elżbiety 231·25, Akcye kolei Lwowsko - Czerniowieckiej 229.75 Akcye kolei węg. półnoeno - wschodniej 177·25 Wiedeńskie losy 124·60, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 67 50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 105·25, Losy regulacyi Cisy 124·60, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 104 22, Akcye związkowego banku 105·52, Akcye banku obrotowego 106·—. Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·24,25 Węgierskie losy 119·50, Marka niemiecka —·— Usposobienie mdłe

Wiedeń, 25 maja 1886, godzina 5 minut 20. Akcye kredytowe —·— Anglo-Austr. —· , Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —.— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·— Galicyjski bank rustykalny —·—. Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor —·—·—, Rubel papierowy —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 26 maja 1886 r., godzina 10 min. 35. Akcye kredytowe 285·—, Anglo-Austr. 117·80 Unionbank —·— Kolej Karola Ludwika 199·75, Południowa 110·— Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —·— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 95·75 6⁰/⁰ listy zastawne banku krajowego 95·— $4^1/_2$% pożyczka krajowa z 1883 roku 95·— Napoleondor 10·03·— Rubel papierowy 1·24·50 Usposobienie spokojne

Telegramy zbożowe z dnia 25 maja 1886, Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. —·—, do —·—, zł., żyto —·— do —·— zł. jęczmień —·—, do —·—, zł.,kukurudza —·— do —·—, zł., owies —·—, do —·—; okowita per 10.000 litr procent 24.75·— do 25.— zł. Bupapeszt: Pszenica 100 kilogr. na wiosnę 7·84 do zł., 7.86 rzepak (sierpień-wrzesień —·, do —·—, zł. Berlin: Pszenica żółta (kwiecień - maj) 150·25 do —, żyto —·— rzepakowy olej —.—m. spirytus 37·25 rzepik —·— m., Szczecin: Pszenica —·—, olej 46·30, fr. Paryż: mąki 159 kilogr. —·— fr. rzepakowy —·—. fr. spirytus —·—, owies —·— Wrocław; Pszenica —·—, żyto —·—, Pszenica spirytus —·— kukurudza —·—, Kolonia nica —·—.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 25 maja 1886.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	walutą		austr.	
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	200	—	203	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	229	—	232	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	285	50	290	50
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	217	—	222	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona)				
Tow. kredyt. galic. 5 prc. w. a.	100	80	101	80
„ „ „ 4 prc. w. a.	94	50	95	50
„ „ „ 5 prc. okresowe	100	80	101	80
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los $41^1/_2$ l.	92	50	93	50
Banku kraj. $4^1/_2$ pr. w. a. los. 51 l.	95	50	96	50
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102	70	103	70
„ „ „ 5 pr. w. a.	99	35	100	35
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	101	45	102	45
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		—	54	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) $2^1/_2$ pr. w. a. w likwidacyi (bez kupona bieżącego)		—	50	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	104	70	105	70
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	99	25	100	25
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	102	75	104	—
Pożyczki kr z r. 1883 po $4^1/_2$ pr. wa.	94	50	96	—
5. Losy miasta Krakowa	17	—	19	—
„ „ Stanisławowa	26	—	28	—
6. Monety				
Dukat holenderski	5	84	5	94
Dukat cesarski	5	86	5	96
Napoleondor	9	98	10	08
Półimperyał	10	30	10	40
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
„ „ papierowy	1	$23^1/_4$	1	$25^1/_4$
100 marek niemieckich	61	75	62	50
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.
z dnia 24 maja 1886.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listop ad	85.30	85.45
luty-sierpień	85.25	85.40
Jednolity dług państwa w srebrze. styczeń-lipiec	85.50	85.65
kwiecień-październik	85·55	85.70
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	130.—	130.50
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	138.75	139.25
„ „ 1860 po 100 złr. 5 prc.	140.—	140.50
„ „ 1864 po 100 złr.	172 —	172.50
„ „ 1864 po 50 złr.	171.50	172 —
Renty Com. po 42 lir. austr.	52.—	—.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	158.70	159.20
Renta papierowa 5 prc. z r. 1881	101.85	102.—
Austr. renta zł. wolna od podat. 4prc	117.20	117.40
2. Obligacye indemn. 5 prc. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	109.—	—.—
Bukowiny	105.20	105.50
Galicyi	105.30	105.40
Niższej Austryi	108.50	109.50
Siedmiogrodu	105.20	105.70
Węgier	105.20	105 70
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	116.—	116.30
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	285.—	285.30
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	539.—	541.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200zł. wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	225.—	225.25
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	878.—	880.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dnu. po 500zł. m.	409.—	411.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	243.—	243.50
Kol. Preszow-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2340	2345
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	201.—	201.50
Lwow.-Czern. kolei po 200 zł. wa. war.	230.—	230 50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	233.—	233.25
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	108.50	108.90
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	180.50	181.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem $4^1/_2$ pr. w złocie w 50 l.	100.60	101.—
„ „ „ premiowe po 3 prc.	100.25	100.75
Gal. zak. kr. ziem Krak. los w 18 l. 6 pr.	99.50	—.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	101.—	102.—
„ „ „ „ w 36 l. $5^1/_2$ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	95.—	95.50
„ „ „ „ po 5 prc.	101.30	101.70
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	101.50	101.70
Banku krajow. $4^1/_2$ pr. wa. los w $51^1/_2$ l.	95.75	96.25
Obligi komunalne Banku krajowego 5 proc. w. a. I emisyi	100.—	100.50
Gal. banku hip. po 6 prc.	103.—	103.50
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	100.60	101.—
Węg. Tow. ziem. akc. po $5^1/_2$ prc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po $5^1/_2$ prc.	100.60	101.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	101.75	102.25
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex) a 300 zł. 5 prc. w srebrze	102.75	—.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	98.70	99.10
„ „ po 100 zł. w. a.	118.25	118·50
Kol. gal. Kar Lud. emisya z r. 1881 po $4^1/_2$ prc.	101.20	101.50
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	100.50	101.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1884	84.—	84.40
z r. 1884	92.90	93·20
z r. 1868	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	101..80	102·20
6. Losy.		
Inst. kr. dla han i pr. po 100 zł. w. a.	176. —	176.50
Clarego po 40 zł. m. k.	44.25	45.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	119.25	119.75
Keglevicha po 10 zł. m. k.	23.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.70	18.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	21.25	21.75
Pożyczka miasta Budy do 40 zł. w. a.	47.75	48.25
Palfiego po 40 zł. m. k.	42.—	43.—
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	13.70	14.—
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	9.—	9.25
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	18.25	19.—
Salma po 40 zł. m. k.	57.—	57.75
St. Genois po 40 zł. m. k.	54.50	55.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wal.)	27.—	—.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	136.—	70.—
„ „ po 50 zł. w. a.	68.—	34.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	33.—	43.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	43.—	—.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	126.75	127.10
Paryż za 100 fr.	50.17½	50.[illegible]
Kurs złota		
Dukat cesarski men.	5.95	5.97
„ pełnej wagi	5.[illegible]	5.98
Korona	—.—	—.—
20-frankówka	10.03	10.04
Rossyjski imperyał	10.32	10.34
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	—.—	—.—

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński dnia 25 maja 1886.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	85	[illegible]
„ „ „ w srebrze	85	[illegible]
Renta w złocie	117	[illegible]
5 prc. austr. renta marcowa	101	[illegible]
Akcye banku wiedeńskiego	878	[illegible]
„ „ kredytowego	284	60
Londyn	126	75
Srebro		
Napoleondor	10	03½
Dukat cesarski men.	5	95
100 marek niemieckich	62	05

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 7404. (3822 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza, że na zaspokojenie niespłaconej pretensyi galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 100 zł. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności Dmytra i Katarzyny Husaków pod l. k. 37 w Staremmieście położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w drodze publicznej licytacyi w dniach 17 lipca i 18 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 rano z tem, że na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania 300 zł. lub wyżej, na trzecim zaś także niżej takowej, jednak nie niżej jak za 250 zł. najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 30 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w tut. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratora w osobie Michała Borowskiego ck. notar. z Podhajec.

Podhajce 1 września 1885.

L. 5186. (3787 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 96 zł. 16 ct. z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 117 objętej, Tomka Czopek l. 208 objętej, spadkobierców Danyły Słoboda l. 668, Majera Wolfa Spring, 762 Kaspra Konarskiego w Kozowie własnych.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 13 lipca, 16 sierpnia i 14 września 1886 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 10prc. w kwocie 60 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 21 września 1886 o godzinie 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. Stanisław Newelicz z Kozowy.

Resztę warunków i ekstrat tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze

Kozowa, 22 września 1885.

L. 5187. (3788 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 180 zł. 16 ct. z pn dozwolił przymusową sprzedaż realności wykazami hipotecznymi l. 469 i 146 gminy Pokropiwna objętej, Jędrzeja Jurczyszyn vel Kaspryków własnych.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 13 lipca, 16 sierpnia i 14 września 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 500 zł.

Wadyum 10 prc. w kwocie 50 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 21 września 1886 o godzinie 10 przed południem

Kuratorem wierzycieli jest p. Jan Powroźnik z Pokropiwny.

Resztę warunków i ekstrat tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa, 22 września 18·5.

L. 7544. (3789 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w kwocie 3500 zł. z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności, wykazem hipotecznym l. 13, 31, 108, 298, 447 i 558 gminy Płaucza wielka objętej, Mendla Weismana własnej.

Sprzedaż ta obędzie się dnia 13 lipca, 16 sierpnia i dnia 14 września 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 6800 zł.

Wadyum 10prc. w kwocie 680 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 21 września 1886 o godz. 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. dr. Władysław Pasławski z Kozowy.

Resztę warunków i ekstrat tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa, 13 marca 1886.

L. 13988. (3803 1—3)

W c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Stanisławowie odbędzie się na dniu 7 czerwca 1886 ostatnia relicytacya celem wydzierżawienia poborów myta:

1) drogowego i mostowego na stacyi mytniczej Bednarów drogi podkarpackiej Delatyn 70 mil obok drogi prywatnej, prowadzącej do Bryni, myta drogowego na klasę 8, zaś mostowego podług klas II, tudzież

2) drogowego na stacyi mytn. Słobódka — drogi Rożniatów myta drogowego na klm. 16 — a to co do obu stacyi na czas do końca grudnia 1887 od dnia odbrania pod warunkami w drukowanem ogłoszeniu c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu dnia 26 sierpnia 1884 l. 58253 zawartemi.

Cena wywołania na rok jeden wynosi przy stacyi mytniczej Bednarów kwotę 1170 zł. (słownie tysiąc sto siedmdziesiąt zł. w. a.) zaś przy Słobódce 1110 zł. (słownie tysiąc sto dziesięć zł. w. a.

Należycie opieczętowane oferty pisemne, zaopatrzone w wadya w kwocie 195 złr. co do Bednarowa, zaś 185 złr. co do Słobódki, mają być najpóźniej do 2 godziny po południu dnia ustną relicytacyę poprzedzającego na ręce naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Stanisławowie wniesioną.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.

Stanisławów, dnia 22 maja 1886.

Licytacye.

L. 1639. (3722 3—3)

Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż Antoniego Wójcika i małżonków Ignacego i Agnieszki Wójcików własnych, realnrści w Pisarzowicach wyk. hip. l. 68 i 230 objętych, na pokrycie pretensyi kasy oszczędności w Bielsku w sumie 147 zł. 59 ct. aw. z pn. w sądzie w dwóch terminach dnia 8 lipca i 12 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 4040 zł., wadyum 404 zł.

Kuratorem ustanowiono adw. dr. Ksawerego Chrzanowskiego w Kętach, a termin do lżejszych warunków na dzień 12 sierpniu 1886 gadzinę 3 po południu.

Kęty, 15 kwietnia 1886.

L. 5233. (3727 3—3)

W sprawie konkursowej Izaaka Schönfelda starszego, sprzedane zostanie w tutejszym sądzie na żądanie zarządcy masy dnia 7 czerwca, 15 czerwca i 21 czerwca 1886, każdym razem o godzinie 10tej rano w drodze licytacyi $^1/_{16}$ i $^1/_{10}$ części realności pod l. k. 50, 51 i 185 m. w Stryju położonych, wedle dom. X. pag. 197 n. 19 haer. i pag. 199 n. 20 haer. dom. IX. pag. 198 n. 13 haer. pag. 200 n. 9 haer. i dom. XIII pag. 257 n. 11 i 12 haer. Izaaka Schönfelda starszego własnych, pod następującemi warunkami:

1) Cena wywołania 2389 zł., wadyum 238 zł. aw.

2) Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim także i niżej takowej, jeżeli tylko cena pokryje długi hipoteczne; w przeciwnym razie wyznacza się do ułożenia warunków łatwiejszych termin na dzień 21 czerwca 1886 o godzinie 4tej po południu.

3) Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Kuratorem niewiadomych z miejsca pobytu Lejzora Bucha, Ozyasza Teuchera i Szlomy Federhara i niewiadomych wierzycieli adw. dr. Baczyński, zastępcą adw. dr. Błoński.

C. k. sąd powiatowy

Stryj, 6 maja 1886.

L. 2974. (3729 3—3)

Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności sokalskiego towarzystwa kredytowego i oszczędności w ilości 66 zł. wa. zpn. przymusowy jawny przetarg należącej do dłużnika Izaaka Regen na 240 zł. ocenionej realności pod l. wyk. hip. 189 w Jastrzębicy na dnie 21 czerwca, 21 lipca i 21 sierpnia 1886, zawsze o godz. 10 przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 24 zł., w pierwszym i drugim terminie nabyć można realność tę tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, w trzecim zaś nawet poniżej ceny tej.

Resztę warunków, tudzież protokół ocenienia tej realności, przejrzeć można w registraturze tegoż sądu.

Sokal, dnia 24 marca 1886.

L. 5234. (3728 3—3)

W sprawie konkursowej Sendera Schönfelda sprzedane zostanie w tutejszym sądzie na żądanie zawiadowcy masy dnia 7 czerwca, 15 czerwca i 21 czerwca 1886 każdym razem o godzinie 10 rano w drodze licytacyi $^3/_{16}$ części realności pod l. k. 56, 51 i 185 m. w Stryju położonych, wedle dom. X. pag. 199 n. 10 haer. dom. IX. pag. 200 n. 14 haer. dom. XVII pag. 207 n. 12 haer. dom. XVI pag. 149 n. 34 haer. pag. 153 n. 28 haer. i pag. 163 n. 26 haer. Sendera Schönfelda własnych, pod następującemi warunkami:

1) Cena wywołania 3933 zł., wadyum 393 zł. aw.

2) Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim i niżej takowej, jeżeli tylko cena pokryje długi hipoteczne; w przeciwnym razie wyznacza się do ułożenia łatwiejszych warunków termin na dzień 21 czerwca 1886 o godzinie 4tej po południu.

3) Resztę warunków i ekstrakt tabularny przejrzeć można w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych Leizora Bucha, Ozyasza Teichera i Schlomy Federhara i niewiadomych wierzycieli hipotecznych adw. dr. Baczyński zastępcą adwokat Błoński.

C. k. sąd powiatowy

Stryj, 5 maja 1886.

L. 786. (3716 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Buczaczu podaje do wiadomości, iż dla zaspokojenia należącej się Janowi i Anastazyi Słońskim od Jakóba Bandy pretensyi w kwocie 100 zł. aw. zpn. rozpisaną została przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 180 w Podzameczku położonej, własność Jakóba Bandy stanowiącej.

Do przeprowadzenia tej kradzieży wyznaczone zostały trzy termina: pierwszy na dzień 21 maja, drugi 18 czerwca, trzeci 16 lipca 1886 zawsze o godz. 10 przed południem w sali rozpraw sądowych i na tych trzech terminach sprzedaną będzie realność powyższa tylko powyżej lub za cenę wywołania.

Tych wierzycieli realności na licytacyę wystawionej, którzyby po dniu 22 października 1884 prawo zastawu na tej realności nabyli, jakoteż i tych wierzycieli, którymby uchwała z rozpisaniem licytacyi dla jakiejkolwiek przyczyny wcale lub w należytym czasie doręczoną nie została, zawiadamia się o rozpisaniu licytacyi edyktem niniejszym, tudzież do rąk ustanowionego kuratora c. k. notaryusza p. Konstantego Stupnickiego w Buczaczu.

C. k. sąd powiatowy

Buczacz, dnia 30 marca 1886.

L. 1080. (3725 3—3)

W sprawie Jony Czeret syna Mojżesza Josla przeciw Jakóbowi Użwin synowi Semena pto 200 zł. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności włościańskiej pod lk. 32 w Prosowcach połżonej, Jakóba Użwina syna Semena własnej, ciało tabularne wedle wyk. hip. l. 71 stanowiącej, w trzech terminach a mianowicie dnia 25 maja, 22 czerwca i 21 lipca 1886 każdym razem o godzinie 10tej rano.

Cenę wywołania stanowi suma 1687 zł. niżej której rzeczona realność dopiero przy trzecim terminie licytacyjnym sprzedaną będzie.

Zakład wynosi kwotę 168 zł. 70 ct.

Akta i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Nowe sioło, dnia 25 marca 1886

L. 2539 (3685 3—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się na dniu 14 lipca 1886 o godzinie 9 przed południem licytacya połowy posiadłości wedle wyk. hip. 90 i całej posiadłości wedle wyk. hip. 92 ks. gr. Wojniłów dłużnika Iwana Bełeja Petrów własnej, na rzecz Szymona Hochweisa pto 200 złr. wa. na którym to terminie posiadłości te za lub poniżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedane zostaną.

Ceny wywołania 857 złr. wa.

Wadyum 86 złr. wa.

Resztę warunków akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, ustanawiono kuratorem p. Michała Kolbreckiego z Wojniłowa.

C. k. sąd powiatowy.

Wojniłów, dnia 19 maja 1886.

L. 3666 (3696 3—3)

C. k. sąd powiatowy rozpisuje celem ściągnięcia sumy 10 złr. z pn. licytacyi publiczną realności lwh. 128 gminy katastralnej Strozna objętej dłużnika Józefa Ligęzy własnej, w dniach 25 czerwca, 21 lipca i 25 sierpnia 1886 o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 291 złr.

Wadyum 29 złr. 10 ct

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Ciężkowice, 31 grudnia 1885.

L. 963. (3641 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Przeworsku ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Izaka Majera 2ga im. Mörsla w sumie 60 zł. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 1 lipca, 3 sierpnia i 3 września 1886 egzekucyjna sprzedaż realności pod nk. 25 w Ostrowie w powiecie łańcuckim położonej, lwh. 59 gminy Ostrów objętej, Pawła Jarosza własnej.

Cena wywołania jest suma 109 zł. 20 ct.

Wadyum 10 zł. 92 ct.

Kuratorem niewiadomych z nazwiska i miejsca pobytu wierzycieli, którymby możliwie po dniu 10 marca 1886 jako dniu rozpisania licytacyi do hipoteki weszli i tych, którymby z jakichkolwiek bądź powodów rezolucya wcale nie albo zapóźno doręczoną została ustanowiono adw. dra Jahla w Jarosławiu.

C. k. sąd powiatowy.

Przeworsk, 10 marca 1886.

L. 1903. (3334 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat resztującego kapitału dłużnego w łącznej ilości 900 zł. aw. zpn. na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod lwh. 268 ks. gł. gm kat. Wola Batorska objętej, a własność dłużnika Antoniego Swiderka stanowiącej na dzień 22 czerwca 1886 o godz. 10 z rana.

Cena wywołania wynosi 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny sprzedać się mającej realności jest do przejrzenia w tut, sąd. registraturze.

Niepołomice, 6 kwietnia 1886.

L. 1950. (3643 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Przeworsku ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Franciszka Mirka w sumie 40 zł. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 23go czerwca, 2go sierpnia i 7go września 1886 egzekucyjna sprzedaż połowy posiadłości w Grzęcie, w powiecie łańcuckim położonej, lwh. 251 gminy Grzęska objętej, Tomasza Swiętomorskiego własnej.

Cena wywołania jest suma 800 zł.

Wadyum 80 zł.

Kuratorem niewiadomych z nazwiska i miejsca pobytu wierzycieli którzyby możliwie po dniu 10 kwietnia 1886 jako dniu rozpisania licytacyi do hipoteki weszli i tych którymby z jakichkolwiek powodów rezolucya wcale nie albo za pózno doręczoną została, ustanowiono adw. dra Jahla w Jarosławiu.

Przeworsk, 10 kwietnia 1886.

L. 8707 (3776 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, że w sprawie Sary Heimer przeciw Dmytrowi Josypeńko o 129 zł. 11 ct wa. zpn. odbędzie się publiczna sprzedaż jednej połowy realności pod lk. 429 w Nadwórnej położonej ciała tabularnego nie stanowiącej przy terminach 27 maja 1886 30 czerwca 1886 i 27 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 9 przed południem.

Cena wywołania 105 zł. wa.

Zakład 10 zł. 50 ct. w. a.

Resztę warunków można przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Nadwórna, dnia 12 lutego 1886.

L 21535 (3756 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę powszechnego Zakładu zaopatrzeń w Wiedniu z dnia 7 maja 1886 l. 21535 dozwoloną została tus. uchwałą z dnia 8 maja 1886 l. 21535 celem zaspokojenia sumy 25 zł. 86 ct. i 6 zł. zpn. i 22328 zł. 62 ct. z pn. na rzecz proszącego zakładu zaopatrzenia przeciw Tytusowi i Michalinie Lewandowskim przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Smolin i kolonii Smolin dawniej Tytusa i Michaliny Lewandowskich obecnie Antoniego Macieja 2 im. Szumlańskiego własnych i że sprzedaż ta odbędzie się w dwóch terminach t. j. dnia 25 czerwca 1886 i dnia 3 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 rano w sali rozpraw sądu tutejszego na których dobra w mowie będące niżej ceny szacunkowej sprzedane nie będą.

Cenę szacunkową i cenę wywołania stanowi kwota 16554 zł. 40 ct. Wadyum wynosi 1945 zł. 44 ct Gdyby dobra rzeczone w powyższych dwóch terminach za cenę wywołania lub wyżej tej ceny sprzedane nie zostały natenczas wyznacza się termin do ułożenia ułatwiających warunków na dzień 4 sierpnia 1886 o godzinie 9 rano w biurze nr. 7.

Wyciągi hipoteczne, akt oszacowania i resztę warunków w tutejszej registraturze przejrzeć lub odpisać można.

Lwów, dnia 8 maja 1886.

L. 7405 (3678 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza. że na zaspokojenia niespłaconej pretensyi galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 400 złr. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności Maryi Mandzyn własności stanowiącej pod lk. 115 w Nowosiółce położonej wyk. hip. 463 księgi grunt. gminy kat. Nowosiółka objętej w drodze publicznej licytacyi w dniach 16 czerwca, 16 lipca i 17 sierpnia 1886, każdym razem o godzinie 10 rano z tem, że na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania 1000 złr. lub wyżej, na trzecim zaś także niżej takowej jednak nie niżej jak za 750 złr. najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 100 złr. Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanawiono kuratora w osobie Michała Borowskiego c. k. notaryusza z Podhajec.

Podhajce, 1 września 1885.

L. 7406 (3679 3 -3)

C. k. sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza, że na zaspokojenie niespłaconej pretensyi galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 200 złr. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności Leopolda Obrockiego pod lk. 53 w Zawadówce położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w drodze publicznej licytacyi w dniach 17 czerwca 17 lipca i 19 sierpnia 1886, każdym razem o godzinie 10 rano z tem, że na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania 360 złr. lub wyżej, na trzecim zaś także niżej takowej, jednak nie niżej jak za 320 złr. najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 36 złr.

Resztę warunków licytacyjnyoh i protokół zastawniczego opisania przejrzeć mozna w tutejszej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratora w osobie Michała Borowskiego c. k. notaryusza z Podhajec.

Podhajce, 1 września 1885.

L. 7700 (3655 3—3)

W tutejszym c. k. sądzie powiatowym odbędzie się na prośbę Seliga Eusel celem zaspokojenia wierzytelności 100 zł. a. w. z pn. po strąceniu 50 zł. publiczna sprzedaż połowy realności pod lk. 116 w Orawczyku położonej, Tymka Matuliniec własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, w trzech terminach, mianowicie 7 czerwca, 7 lipca i 9 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 przed połud. pod następującemi warunkami:

1. Cena wywołania stanowi kwota 323 zł. aw.

Zakład 32 zł. 50 ct· aw.

2. Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim terminie także i niżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Resztę warunków, wyciąg tabularny przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Skole, 28 lutego 1886.

L. 4462. (3448 3—3)

Sąd miejsko-delegowany Rzeszowski ogłasza, iż w dniach 13 lipca, 13 sierpnia i 14 września 1886 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 43 w Palikówce położonej, wedle wyk. hip. l. 43 gm. kat. Palikówka, Sebestyana Gawła własnej, na rzecz galic. zakładu kredytowego ziemskiego w Krakoewi o 600 zł. a. w. z pn. w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 3000 zł. lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie także poniżej takowej, lecz nie niżej jak za sumę 1950 zł.

W razie gdyby na powyższych terminach sprzedaż tej realności do skutku nie przyszła, wyznacza się celem ułożenia ulżewających warunków licytacyjnych termin na dzień 15 października 1886 o godz. 10 rano, na który się zarówno strony sporne jak i wierzycieli hipotecznych wzywa, a to pod rygorem, że niestawający na powyższym terminie uważani będą jako przystępujący do wniosku większości stawających wierzycieli.

Wadyum wynosi 300 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Rzeszów, 13 kwietnia 1886.

L. 4921. (3740 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia, że w celu ściągnięcia zaległych 3 rat pożyczkowych po 42 zł. 60 ct. i reszty sumy pożyczkowej w kwocie 1000 zł. aw. zpn na rzecz c. k. uprz. galic. akc. banku hipotecznego we Lwowie oebędzie się dnia 30 czerwca, 21 lipca i 18 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 przed połud. w biurze nr. 4 egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Dawida Rossa, Rosi Ross, Mojżesza Barta i Perli z Rossów Bart pod l. k. 87/89 w Tarnopolu położonej.

Termin do ułożenia ułatwiających warunków wyznaczono na dniu 19 sierpnia 1886 godzinę 10 przed południem.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie będzie wynosi 2500 zł. wa.

Wadyum 250 zł. wa.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu wystawienia wyciągu tabularnego to jest 19 marca 1886 jako dniu uzupełnienia wyciągu tabularnego prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna ta lub późniejsza albo wcale nie lub wcześnie doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora p. adw. dr. Leiblingera a p. adw. dr. Horowitza zastępcą tegoż.

C. k. sąd obwodowy

Tarnopol, dnia 23 kwietnia 1886.

L. 200. (3795 1—3)

Sąd powiatowy żywiecki ogłasza, że dnia 9 czerwca 1886 o godzinie 10 rano celem zaspokojenia wierzytelności Jana i Joanny Miodońskich w kwocie 1000 zł. odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż realności nk. 63 w Żywcu wedle księgi m. Żywca tom. II stron 118 dłużników Antoniego i Jadwigi Doweilasów własnej.

Na powyższym terminie realność rzeczona sprzedaną będzie także poniżej ceny szacunkowej 1360 zł.

Wadyum wynosi 136 zł.

Protokół oszacowania i resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Żywiec, 28 marca 1886.

L. 1575. (3794 1—3)

Dnia 16 czerwca, 16 lipca i 20 sierpnia 1886 o godz. 10 rano odbędzie się w tut. sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. k. 28 subrp. 2 w Babiance w powiecie tłumackim położonej, spadkobierców Łucia Bojanka wedle wyk. hip. 32 gminy Babianka własnej, w sprawie zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw spadkobiercom Łucia Bojnuka pto 26 rat pożyczkowych po 12 zł. zpn.

Cena wywołania wynosi 350 zł.

Wadyum 35 zł.

Realność ta zostanie przy pierwszych dwóch terminach za lub wyżej, na trzecim niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Resztę warunków w ts. registraturze do przejrzenia.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratora p. Teofila Witosławskiego c. k. notaryusza w Tyśmienicy.

C. k. sąd powiatowy

Tyśmienica, 18 lutego 1886.

L. 4944. (3796 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborzę przedsięweźmie na rzecz akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie celem ściągnięcia sumy 7564 zł. 26 ct. aw. z prc. po 7 prc. od dnia 10 maja 1885 i kosztami w kwocie 20 zł. 92 ct. publiczną sprzedaż dóbr Szandrowiec w powiecie Turczańskim położonych, Mojżesza Schächtera i Bronisława Osuchowskiego własnych, a to w dniu 25 czerwca, 22 lipca i 19 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem, jednakże tylko najmniej za 26730 zł aw.

Wadyum wynosi 2673 zł. aw. i może być w gotowiźnie, w książeczkach galic. kasy oszczędności, w galic. obligacyach indemnizacyjnych, w obligacyach długu państwa, w listach zastawnych galic. towarzystwa kredytowego ziemskiego, gali akcyj. banku hipotecznego lub austro-węgierskiego banku złożonem.

Inne warunki sprzedaży są do przejrzenia w registraturze.

W razie nieuzyskania na powyższych terminach ceny 26730 zł. wyznacza się dla ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 27 sierpnia 1886 o godzinie 3 po południu.

Niewiadomym z życia i miejsca pobytu wierzycielom hipotecznym, Maryannie, Wacławowi, Zofii, Bronisławowi i Teofili Wallisom i innym wierzycielom hipotecznym dotychczas nieznanym ustanowiono kuratora w osobie p. adw dr. Steuermann, ze substytucyą p. adw. dr Witza w Samborze.

Sambor, 11 maja 1886.

L. 8555. (3791 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi galic. zakładu kredyt. ziemskiego w kwocie 3304 z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności wyk. hip. l. 164 gminy Płaneza wielka objętej, Wolfa Markusa własnej.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 13 lipca i 16 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem

Cena wywołania 6800 zł.

Wadyum 10 prc. w kwocie 680 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 14 września 1886 o godzinie 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. dr. Władysław Pasławski z Kozowy.

Resztę warunków i ekstrakt tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa, dnia 22 lutego 1886.

L. 8554. (3790 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi galic. zakładu kredyt. ziemskiego w kwocie 50 zł., 50 zł., 50 zł. i 934 zł. 36 ct. z pn. dozwolił przymusową sprzed ż realności wyk hipot. l 331 i 329 gminy Glinna objętej, Szymona Buchwalda własnej.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 13 lipca i 16 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 2075 zł.

Wadyum 10 prc. w kwocie 207 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 14 września 1886 o godzinie 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. dr Władysław Pasławski z Kozowy.

Resztę warunków i ekstrakt tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa, dnia 29 stycznia 1886.

L. 981. (3741 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Buczaczu podaje do wiadomości, iż dla zaspokojenia należącej się c. k. uprzyw. gal. zakładowi kredytowemu włościańskiemu we Lwowie od Michała Hałabury pretensyi w kwocie 392 zł. aw. zpn. rozpisaną została przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 11 w Nowosiółce położonej, Michała Hałabury własnej, wyk. hip. 113 księgi gruntowej gminy Nowosiółka objętej.

Do przeprowadzenia tej sprzedaży wyznaczony został jeden tylko termin na dzień 2 lipca 1886 o godzinie 10 przed południem, na którym realność ta sprzedaną zostanie najwięcej ofiarującemu także poniżej ceny wywołania za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 1450 zł

Wadyum przed przystąpieniem do licytacyi złożyć się mające 145 zł

Bliższe warunki licytacyi przejrzeć można w registraturze sądowej.

Tych wierzycieli realności na licytacyę wystawionej, którzyby po dniu 5 grudnia 1884 prawo hipoteki na tej realności nabyli jakoteż i tych wierzycieli, którymby uchwała z rozpisaniem licytacyi dla jakiejkolwiek przyczyny wcale, albo w czasie należytym doręczoną nie została, zawiadamia się o rozpisaniu licytacyi edyktem niniejszym, tudzież do rąk ustanowionego kuratora c. k. notaryusza p. Konstantego Stupnickiego w Buczaczu.

C k. sąd powiatowy

Buczacz, dnia 18 kwietnia 1886.

Zl. 1789 (3695 1—3)

Vom k. k. Kreisgerichte Złoczów wird kundgemacht, daß zu Folge Ersuchschreibens des k. k. Landesgerichtes in Wien vom 5ten März 1886, Zl. 15495 zur Hereinbringung der Forderung der k. k. priv. allg. österr. Bodenkreditanstalt in Wien an den Gegner Roman Grafen Potocki pr. 22038 Francs und 285331 Francs 88 f. R. G., die exekutive Feilbiethung der laut Grundbuchseinlagen Zl. 806, 281, 301, 260, 304, und 224 dem Hypotekar-Schuldner Roman Grafen Potocki gehörigen in Złoczower-Bezirke gelegenen Güter Pomożany, Zabin, Rohatyn, Kalne, Rozhadów und Bubszczany sammt allem Zugehör und Rechten in drei Terminen und zwar: den 28. Juni 1886, den 2. August 1886 und den 6. September 1886, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im hiesigen Gerichtsgebäude mit dem vorgenommen werden wird, daß das feilgebothene Objekt bei der zwei ersten Terminen nicht unter dem Ausrufspreise, bei dem dritten Termine auch unter demselben, jedoch nicht unter dem Minimalpreise vom 180.000 fl ö. W. hientangegeben werden.

Als Ausrufspreis wird der von der k. k. priv. allg österr. Boden-Credit-Anstalt statutenmäßig ermittelte Werth von 323.000 Gulden ö. W. angenommen

Das Vadium beträgt 10 prc. des Ausrufspreises im Baaren und in Staatspapieren oder Pfandbriefen der k. k. privl. allg. Bodenkreditanstalt und des galizischen Boden-Creditvereines, oder der galiz. Actien-Hypothekenbank oder in Grundeentlastungsobligationen nach dem letzten ämilich notirten Curswerthe oder endlich in Bücheln der galiz. Sparkasse, welches zu Handen des Feibiethungs Commissärs zu erlegen ist.

Das Vadium des Erstehers wird in gerichtliche Verwahrung genommen, die Vadien der übrigen Lizitanten nach Schluß der Feilbiethung denselben zurückerstattet.

Sollten diese Güter in den obigen drei Terminen nicht verkauf werden, so wird zur Feststellung der erleichternden Bedingungen die Tagfahrt auf den 13 September 1886, um 10 Uhr Vormittag hiergerichts bestimmt mit dem Beifügen, daß die nichterscheinenden Hypotekar-Gläubiger als der Stimmenmehrheit der Erscheinenden beitretend angesehen werden.

Die übrigen Feilbiethungs-Bedingniße und die Grundbuchseinlagen können in der hg. Registratur eingesehen werden.

Złoczów, den 8 Mai 1886.

L. 5675 (3786 1—3)

C k. sąd powiatowy w Buczaczu ogłasza, że dnia 2 lipca 1886 i dnia 6 sierpnia zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą zostanie w zabudowaniu sądowem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk 59 m. w Buczaczu położonej wedle Dom. I. pag. 221 n. 8. haer Samuelego Gottfrieda własnej celem ściągnięcia pretensyi Adolfa Byka, jako prawonabywcy towarzystwa handlowego we Lwowie w kwocie 3.300 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 6.355 zł. 54 ct. w. a., wadyum 1.635 zł. a. w.

Na terminach powyższych sprzedaną zostanie ta realność tylko za lub wyżej ceny wywołania.

Termin do ułożenia warunków lżejszych gdyby sprzedaż na wyznaczonych terminach nie nastąpiła, naznacza się na dzień 6 sierpnia 1886 godzinę 11 rano.

Kuratorem wierzycieli którzyby po dniu 13 października 1884 jako dniu wystawienia wyciągu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna lub późniejsze z jakiego kolwiek powodu doręczone niezostały, ustanowiony jest pan adwokat Dr. Teodozy Hubrich w Buczaczu.

Reszta warunków są do przejrzenia w tut. sądowej registraturze

C. k. sąd powiatowy.

Buczacz, dnia 6 Maja 1886.

L. 1084 (3784 1—3)

C. k. sąd obwodowy podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie jako to sześciu rat po 12 złr. i reszty kapitału 281 złr. 67 ct. z pn. odbędzie się dnia 1 lipca 5 sierpnia i 9 września 1886 r. każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż dóbr Zaskawie czyli Czorcza ze Strzyżowem.

Cenę wywołania stanowić będzie kwota 17400 złr. pon żej której dobra na pierwszym i drug m terminie sprzedane nie będą.

Wadyum wynosi kwotę 1740 złr.

Wadowice, 23 kwietnia 1886.

L. 8087 (3753 1—3)

C. k sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza niniejszem, że na zaspokojenie niespłaconej pretensyi c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie tj. 9 rat rat po 6 złr 67 ct. tudzież reszty kapitału 90 złr. 35 ct. wa. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 80 rep 166 w Sółku położonej ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużnika Tymka Załuckiego własnej w drodze publicznej licytacyi w dniach 17 czerwca, 19 lipca i 18 sierpnia 1886 zawsze o godz. 10 rano w zabudowaniu sądu tutejszego.

Cenę wywołania stanowi kwota 250 złr. Wadyum wynosi 25 złr. wa., resztę warunków licytacyjnych i protokół opisania przejrzeć można w tus registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli którymby możliwie na tej samej realności prawo zastawu przysługuje oraz tych wszystkich którymby uchwała niniejsza doręczona być nie mogła ustanowiono kuratora Karola Srokowskiego z Podhajec.

Podhajce, 30 września 1885.

L 2760 (3754 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 17 czerwca i 19 lipca 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 10 sierpnia 1886 nawet poniżej takowej licytacya $1/_2$ i $5/_6$ części realności l. 216 w Rohatynie wedle Dom. Tom. III pag. 126 217 nr. 3 4. twier. spadkobierców ś. p Stefana Skrockiego własnej na rzecz ogólnego rolniczo kredytowego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny pto 840 złr

Cena wywołania 1600 złr. wadyum 160 złr.

Resztę warunków i wy iąg tabularny wolno p zejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych; ustanawia się kuratorem adw. dra Lipinera w Rohatynie.

Rohatyn, 5 maja 1886.

Ч. 6762. (3401 1—3)

Ц к. сѹдъ повѣтовый гор. делег. Секція II во Львовѣ росписѹе въ цѣли заспокоєнѧ квоти 593 злр. 18 кр. и 501 злр. 34 кр. в. а. съ прн. на рѣчъ общого рольничо кредитового Заведенія для Галичины и Бѹковины лицитацію реальности выказомъ ипот. ч. 60 громады катастр Сѣховъ обнятои, до Мартина Лєнжного належащой,

на день 17 Юнія 1886,

о годинѣ 10 рано въ сали росправъ здатного сѹда.

Цѣна выклична 1400 злр.

Вадїюмъ 140 зл. в а.

На терминѣ томъ реалнôсть тая проданою бѹде за якѹбѹдь цѣнѹ.

Ближшїи оусловїя и витягъ табѹларный пересмотрити можна въ тѹсуд. регистратѹрѣ.

Львовъ, 20 Цвѣтня 1886.

L. 9877. (3773 2—3)

Celem wydobycia wierzytelności Tarnowskiej kasy oszczędności w kwocie 1000 zł. z pn. ex majori 2500 zł. odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Mielcu w dniu 12 lipca i 17 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 rano publiczny przetarg realności pod nk. 179, 180 i 181 w Mielcu położonej, spadkobierców ś. p. Władysława Satkowskiego, mianowicie Stanisławy z Jamrogiewiczow Schrommowej i małoletnich Heleny i Zygmunta Satkowskich własnej na którychto dwóch terminach realność ta tylko za cenę szacunkową lub powyżej tejże sprzedaną zostanie.

W razie niesprzedania tej realności przynajmniej za cenę szacunkową w kwocie 14.048 zł. 94 ct. wa. wyznacza się do ułożenia łagodniejszych warunków termin na dzień 17 sierpnia 1886 o godz. 3 po południu i na takowy wszystkich wierzycieli wzywa

Wadyum wynosi 1400 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono dr. Brandta adw. w Mielcu.

Resztę warunków licytacyi, wyciąg hipoteczny, oraz akt oszacowania przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

Mielec, dnia 31 marca 1886.

L. 2149. (3775 2—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności zakładu kredyt. włośc. o 19 rat po 6 zł. 07 32 ct. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie 17 czerwca 1886 o 11 godzinie przed południem egzekucyjna sprzedaż realności ... 286. 287 ... ma Zająca objętych, wyk. hip Magierowie za jakąbądz cenę.

Wadyum 35 zł. i 5 zł.

Inne warunki do przeglądu w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy

Niemirów, 30 marca 1886.

L. 4401. (3763 2—3)

C. k. sąd powiatowy odbędzie 17 czerwca i 22 lipca 1886 każdym razem o 10 rano publiczna sprzedaż połowy ... pod l. k. 29 w Frysztaku wedle dom. tom. II pag. 66 n. 2 haer. Blimy Thalerowej własnej, na rzecz Wolfa Storcha pto ...

Cena wywołania 1100 zł.

Wadyum 110 zł.

Warunki w registraturze.

Frysztak, 28 lutego 1886.

L. 1943. (3714 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że celem ściągnięcia od Heleny Kraszelnickiej na rzecz Majera Rapaporta sumy 900 zł. aw. zpn. odbędzie się w tymże sądzie w terminach dnia 28 czerwca, 19 lipca i 26 sierpnia 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem, przymusowy jawny przetarg sumy 900 zł. aw. z 15 prc. odsetkami od dnia 3 czerwca 1879 bieżącemi i kosztami sądowemi 10 zł. 67 ct. aw. z większej sumy 8000 zł. względnie ... zł. w stanie biernym dóbr Ratyłów na ... cie C poz. 22 na rzecz wymienionej ... 1819 zniczki intabulowanej.

Cenę wywołania stanowi suma ... zł. 75 ct. aw.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny wywołania t. j. 182 zł.

Na pierwszych dwóch terminach suma powyższa tylko powyżej lub za cenę wywołania przy trzecim zaś terminie także poniżej ceny wywołania za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

Resztę warunków przetargu przejrzeć można w registraturze sądowej lub w dniu przetargu przy komisyi przetargowej.

O tem zawiadamia się też wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 23 marca 1886 jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego prawa zastawu na sumie przedmiotem przetargu będącej, nabyli, lub którymby niniejsza uchwała przetargowa lub też później w tej sprawie zapaść mające uchwały należycie doręczone być nie mogły na ręce kuratora adw. dr. Wesołowskiego w Złoczowie, którego zastępcą adw. dr. Mijakowski w Złoczowie ustanowiony został.

Złoczów, dnia 8 maja 1886.

L. 28552 (3779 2—3)

W celu zabezpieczenia dostawy kamienia tłuczonego do konserwacyi gościńców państwowych w lwowskim okręgu budowniczym w trzyletnim okresie 1887, 1888 i 1889 odbędzie się w dniu 17 czerwca 1886 w c. k. Starostwie we Lwowie publiczna licytacya przez składanie ofert piśmiennych.

Dostawa na rok 1887 wynosi: a) na krakowskim gościńcu 1850 met. sześć. tłuczonego kamienia w cenie fiskalnej 5.815 zł. 5 ct.

b) podolskim gościńcu 2280 met. sześć. tłuczonego kamienia w cenie fiskalnej 8.846 zł. 35 ct.

c) na przemyskim gościńcu 3200 met. sześć. kamienia tłuczonego w cenie fiskalnej 11.077 zł. 80 ct.

d) na samborskim gościńcu 930 met. sześc. kamienia tłuczonego w cenie fiskalnej 2.175 zł. 70 ct.

e) na stryjskim gościńcu 2.250 met. sześc. kamienia tłuczonego w cenie fiskalnej 10.006 zł. 95 ct.

f) na żółkiewskim gościńcu 1610 met. sześc. kamienia tłuczonego w cenie fiskalnej 7.714 zł. 30 ct., razem 12.120 metr. sześc. kamienia tłuczonego w kwocie fiskalnej 45 638 zł. 15 ct.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, jak niemniej wykaz przestrzeni, na które materyał z wyznaczonych kamieniołomów należy, mogą być przejrzane w wymienionym c. k. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także w powyższym terminie najpóźniaj do godziny 12 w południe podane być mają oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w 5 prc. wadyum ceny fiskalnej z wyrażeniem cen nietylko cyframi ale także i literami. Oferty nie ułożone według wzoru w § 45 warunkach licytacyi przepisanego lub też nie wniesione w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 15 maja 1886.

Upadłości.

L. 24022 (3755 3—3)

Ces. kr. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1. u. p. p. położony majątek Mojżesza Dawida 2 im. Kaluza właściciel handlu mydłem i świecami we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. radcy sądu krajowego Kostrakiewiczowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana dr Józefa Smolkę wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 1 czerwca 1886 godzinę 10 przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensya do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym według przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 21 lipca 1886 i podać ją na terminie na dzień 10 sierpnia 1886 godzinę 10 przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami przysłużą praw... wybrać na tym terminie w miejsce do... tymczasowego zawiadowcy masy zastę... nego i członków wydziału wierzcie... ne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do w... znania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczone będą w „Gazecie Lwowskiej".

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 21 maja 1886.

L. 6276 (3488 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Mojżesza Eisenklama właściciela handlu futer w Tarnopolu a mianowicie majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z 25 grudnia 1868 obowiązuje. Komisarzem konk. ustanawia się p. radcę sądu kraj. Balka, a tymczasowym zarządcą masy p. adw. dr Zygmunta Leiblingera.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 24 maja 1886 przed komisarzem konk. wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów któreby ich pretensye wykazywały oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego tudzież aby wybrali wydział wierzycieli. C. k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 5 lipca 1886 bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym lub też u komisarza konkursowego podług przepisów ordynacyi konk. dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a to na termin na dzień 19 lipca 1886 o godz. 10 zrana w biurze komisarza konkursowego o wyznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili.

Wierzycielom którzy pretensye swoje zgłoszą a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Tarnopolu lub w bliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Tarnopolu zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionymby został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.

Tarnopol, dnia 8 maja 1886.

(3472 3—3)

Do odebrania przysięgi manifestacyjnej od Józefa Schwagra krydaryusza z Husiatyna i narady nad zrealizowania majątku masy wyznaczam termin w ck. sądzie powiatowym na 26 maja 1886 o godzinie 9 rano.

Husiatyn, 21 kwietnia 1886.

Komisarz konkursowy

Kuratele.

L. 3150 (3777 2—3)

Konrad Zimmermann z Gołkowic uznany marnotrawcą.

Kuratorem jego Jakób Ladenberger obaj z Gołkowic.

C. k. sąd powiatowy

Stary Sącz, 19 kwietnia 1886.

L. 2991 (3576 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Borszczowie ogłasza Teodora Czadowskiego ze Skowiatyna marnotrawcą kurator Józef Andrzejowski.

Borszczów, 16 kwietnia 1886.

L. 3527 (3617 3—3)

Wasyl Hładuniak Michała z Kniaździwora uchwałą c. k. sądu obwodowego w Kołomyi z dnia 31go marca 1886 do l. 3309 uznany marnotrawcą.

Kuratorem ustanowiony Fedor Hawryszczuk rolnik z Kniaździwora.

C. k. sąd powiatowy

Peczeniżyn, 12 kwietnia 1886.

L. 22448 (3513 3—3)

C. k. sąd powiatowy md. S. I. we Lwowie podaje do ogólnej wiadomości, że A... Jakób Samueli były kupiec we ... a zasadzie orzeczenia c. k. sądu ...go we Lwowie z dnia 10/4 1886 ... uznany został umysłowo chorym. Kuratorem dla tegoż ustanowiony brat jego Izak Hersch Samuel we Lwowie.

c. k. sądu powiatowego md. S. I.

Lwów, dnia 2 maja 1886.

L. 1727 (3553 3—3)

Uchwałą c. k sądu obwodowego w Wadowicach z dnia 19 września 1885 l. 4246 została Teresa z Opałków 1o Hajdugowa 2o Kopaczowa z Kęt za chorę na umyśle uznaną.

Kuratorem dla niej ustanowiono Tomasza Stawowczyka z Kęt.

C. k. sąd powiatowy

Kęty, 21 kwietnia 1886.

L. 20401 (3575 3—3)

Dla uznanego uchwałą c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 12 grudnia 1885 l. 8886 za marnotrawcę Mikołaja Mudrak z Mitulina ustanowiono Piotra Burzan gospodarza z Mitulina kuratorem.

Z c. k. miej. del. sądu powiatowego

Złoczów dnia 19 grudnia 1885.

Rozmaite obwieszczenia.

Z. 3431. (3053 1—3)

Richtigstellung.

Daß in der Lemberger-Zeitung Nr. 192, 194, 197, vom Jahre 1884 kundgemachte hiergerichtliche Amortisationsedikt, vom 15 Juli 1884 Z. 3063 wird dahin richtiggestellt, daß:

1) die darin bezeichnete in Verlust gerathene zu amortisirende Kassa-Quittung über Erlag der Caution pr. 2.000 fl. in Werthpapieren von der k. k. Tabackhauptfabrik in Winniki für die Gebrüder Kolischer und Markheim ausgestellt wurde;

2) unter den als Kaution laut obiger Quittung erlegten Werthpapieren wurden deponirt: ein Stück Staatsschuldverschreibung vom Jahre 1860 Serie Nr. 15373 Gew. Nr. 13 und ein Stück Notenrente vom Jahre 1868 Nr. 265, 290 mit Coupons vom 1sten Mai 1881.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Winniki, den 21. Mai 1886.

Z. 258. (3654 2—3)

Für den dem Wohnorte nach unbekannten Abisch Müller wird in der Exekutionssache der „Spółka pożyczkowa in Bełz" pto 150 fl. ö. W. Abraham Rosenthal aus Rawa zum Kurator bestellt, ihm der hg. Bescheid vom 12. August 1884 Z. 598! zugestellt und der Kurand aufgefordert, demselben die nöthige Information zu ertheilen oder einen anderen Sachwalter zu bestellen.

Vom k. k. Bezirksgerichte

Rawa, den 30. Mai 1885.

L. 15548 (3768 2—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie oznajmia nieobecnemu Markusowi Horn, że w sprawie wekslowej Medla Boralla przeciw Samsonowi Stein o 267 zł. 78 c. w. a z pn. równocześnie wyznaczono na prośbę powoda z 2 listopada 1885 l. 15548 do wykazania płynności i pierwszeństwa prawa zastawn służącego wierzytelnościom do ceny kupna (w kwocie 272 zł. 19 ct. w. a) sprzedanej w drodze wymusowej licytacyi ruchomości dłużnych konkurującym, termin na dzień 28 czerwca 1886 o godzinie 10 rano w biurze II. tutejszego sądu.

Gdy miejsce pobytu wierzyciela Markusa Horna nie jest wiadomem, ustanawia się dla niego kuratorem adw. dra Michała Fischlera i temuż niniejszą uchwałę się doręcza.

Wzywa się zatem Markusa Horn, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego za stępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Stanisławów, 5 maja 1886.

L. 5554. (3595 1—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że na podstawie uchwały z dnia dzisiejszego wpisuje się w rejestrze handlowym dla towarzystw zarobkowych i gospodarczych na karcie firmy: „Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Tarnowie Stowarzyszenie zarejestrowane z odpowiedzialnością ograniczoną" i na podstawie uchwały nadzwyczajnego ogólnego zgromadzenia członków tegoż towarzystwa w dniu 23 grudnia 1885 odbytego, następujące zaszły zmiany w statutach tegoż towarzystwa

§. 6 statutów znosi się w dotychczasowem brzmieniu i ma następnie opiewać:

§. 6. Do towarzystwa p... ięte być mogą osoby własnowolne ... o spólnikach, osobiście odpo... przyczyniające się do utworze... zakładowego przez przejęcie w... łowych. Każdy przystępujący żyć winien od każdego przyjęt... wpisowe, którego wysokość w ... Rada nadzorcza ozn... y. W... do ogólnego fundus... er...

§. 15. w dotych... ... erz... eniu znosi się i będzie opiewać:

§. 15. Fundusz zabezpieczenia. Po wymierzeniu kredytu winien dotyczący członek Towarzystwa 10 procent wymierzonego kredytu najpóźniej przy pierwszem skorzystaniu z takowego, na rzecz funduszu zabezpieczenia Tawarzystwa w gotówce złożyć, inaczej bowiem dozwolenie kredytu będzie uważane za zgasłe. Kwoty na rzecz funduszu zabezpieczenia złożone, pozostają własnością pojedynczych członków towarzystwa kredyt biorących; odpowiadają oprócz za obowiązki członka kredyt biorącego, stosownie do postanowienia ust. 2 §. 14 szczegółowo także za obowiązki reszty członków kredyt biorących wobec towarzystwa i służąc na pokrycie możliwych strat towarzystwa poniesionych, w interesach statutowych z członkami kredyt biorącymi i będą używane do statutowych interesów towarzystwa i dotyczącym członkom oprocentowane po 4 prc. rocznie

Porządek w jakim fundusz zabezpieczenia, a względnie odsetki od takowego powołane będą do pokrycia możliwych strat ustanawia §. 36.

W razie użycia funduszu zabezpieczenia na pokrycie strat, będą członkowie kredyt biorący, obowiązani uzupełnić w gotówce udziały swoje we funduszu zabezpieczenia aż do wysokości 10 prc. dozwolonego im kredytu

§. 16 w dotychczasowem brzmieniu znosi się i ma opiewać:

§. 16. Fundusz rezerwowy dla strat. Celem pokrycia możliwych strat utworzony będzie za pomocą przekazań z czystego zysku rocznego fundusz rezerwowy dla strat (§. 36, 1).

Porządek w jakim fundusz rezerwowy dla strat powołany będzie do pokrycia strat oznacza §. 36.

Specyalny fundusz rezerwowy wedle dotychczasowych postanowień statutowych istniejący, ma na przyszłość odpaść i fundusz ten w całej wysokości swej do funduszu rezerwowego dla strat przekazany zostaje.

Członek występujący lub wykluczony nie ma żadnej pretensyi do odpowiedniej części funduszu rezerwowego dla strat, w wypadku rozwiązania towarzystwa, zaś fundusz ten po zaspokojeniu wszystkich zobowiązań, pomiędzy wszystkich ówczesnych członków towarzystwa w miarę posiadanych przez nich udziałów wkładkowych rozdzielony zostanie.

§. 19 w dotychczasowym brzmieniu znosi się i ma opiewać:

§. 19. Kto z jakiegobądź p...odu przestaje mieć udział w kredy..., ... może więcej korzystać z wy... zo... dytu.

Pomimo to zaś, członek tak... jeszcze przez 6 miesięcy, liczą... zamknięcia bilansu po przestaniu ...ału w kredycie następującego w odpowiedzialności członka kredyt biorącego wadle §. 15 statutów.

Po upływie tego czasu nastąpi z członkiem takim obrachunek co do jego wkładki na fundusz zabezpieczenia, przy którym każda niezaspokojona pretensya towarzystwa do tej kategoryi kredytowej, do której należy występujący członek udział w kredycie biorący, o ile pretensya ta zastawami w §. 14 pomienionemi, funduszem rezerwowym dla strat (§. 16) i procentami od funduszu zabezpieczenia nie są pokrytymi, w stosunku do udziału w kredycie, jaki występujący był posiadał, jako strata potrącona zostanie.

§. 20 w dotychczasowem brzmieniu znosi się i ma opiewać:

§. 20. Ogólny fundusz rezerwowy.

Celem pokrycia możliwych strat utworzony będzie za pomocą przekazań z czystego zysku rocznego (§. 36, 2) następnie z kwot wpisowych §. 6 i z należytości od przeniesienia wkładek udziałowych wedle §. 12 uiścić się mających, nareszcie z procentów od tych sum narosłych, ogólny fundusz rezerwowy.

Ogólny fundusz rezerwowy jest przez czas trwania towarzystwa niepodzielną własnością wszystkich członków, a występujący lub wykluczony członek niema do funduszu tego żadnej pretensyi; w razie zaś rozwiązania się towarzystwa co do rozdziału ogólnego funduszu rezerwowego, przepisy §. 16 analogicznie zastosowane być winny.

Rada nadzorcza postanowi, w jaki sposób ogólny fundusz rezerwowy korzystnie ulokowany być ma.

Porządek w jakim ogólny fundusz rezerwowy powołany jest na pokrycie strat, ustanawia §. 36.

Ustęp d) §. 33 w dotychczasowem brzmieniu znosi się i ma opiewać:

d) Ustanowienie kwot do funduszu rezerwowego dla strat (§. 16) i do ogólnego funduszu rezerwowego (§. 20) z czystego dochodu rocznego udzielić się mających, oraz stanowcze oznaczenie dywidendy od wkładek udziałowych na wniosek Rady nadzorczej.

Alinea ostatnia §. 35 poczynająca się od słów „Nadwyżka aktywów" i kończąca się słowami „przewyższają aktywa" zostaje wykreślona i odpada.

§. 36 w dotychczasowem brzmieniu znosi się i ma opiewać:

§. 36. Z czystego zysku, po zamknięciu rachunków rocznych okazującego się, mają być potrącone:

1) kwota na rzecz funduszu rezerwowego dla strat (§. 16) na wniosek rady nadzorczej przez ogólne zgromadzenie, oznaczyć się mająca.

2) kwota na rzecz funduszu rezerwowego (§. 20) na wniosek rady nadzorczej, przez ogólne zgromadzenie oznaczyć się mająca.

Reszta zysku czystego zostanie jako dywidenda rozdzieloną pomiędzy posiadaczy wkładek udziałowych i wypłacona najbliższego 1 lipca.

Członkowie, którzy przystąpili do towarzystwa dopiero w drugim półroczu roku administracyjnego nie mają udziału w zysku tegoż roku, lecz udziały ich zostają im oprocentowane po 5prc. rocznie począwszy od dnia uiszczonej wkładki, pod względem straty zaś partycypują oni tak jak inni członkowie towarzystwa.

W razie okazania się straty takowa pokrytą zostanie w pierwszym rzędzie z funduszu rezerwowego dla strat i z ewentualnych przekazań do takowego w drugim rzędzie z procentów po 4 prc. od funduszu zabezpieczenia na rok bieżący przypadających, jednakże tylko w miarę odpowiedzialności statutowej w myśl §. 15, w trzecim rzędzie ze zysku bieżącego, w czwartym rzędzie jednakże w miarę odpowiedzialności statutowej w myśl §. 15 z udziałów członków w funduszu zabezpieczenia w stosunku udziału ich w funduszu tym; w piątym rzędzie z ogólnego funduszu rezerwowego, nareszcie w szóstym rzędzie z kapitału zakładowego towarzystwa (wkładek udziałowych).

Jeśliby do pokrycia takich strat połowa wkładek udziałowych lub jeszcze więcej użytą być musiała, natenczas zwołane zostanie nadzwyczajne zgromadzenie ogólne, które uchwali, czy towarzystwo ma być rozwiązanem (Ust. ostatni §. 29 i 30).

Równocześnie dotycząca władza o tym stanie rzeczy zawiadomioną zostanie.

Tarnów, 22 kwietnia 1886.

L. 7035. (3793 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Stryju powiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Antoniego i Apolonię Haertlów, że na prośbę Ludwiki Daum o wykreślenie ze stanu hipotecznego realności l. 59 Podzamcze w Stryju adnotacyi uchwały odmownej z 16 listopada 1854 l. 3868 uchwałą z 20 maja 1886 l. 7035 wykreślenie dozwolono i uchwałę tę kuratorowi dr. Sewerynowi Popielowi adwokatowi w Stryju doręczono.

C. k. sąd powiatowy

Stryj, 20 maja 1886.

L. 23293. (3764 2—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Stanisława Kołodzieja, iż Towarzystwo zaliczkowe w Bochni wytoczyło przeciw niemu pozew o zapłatę sumy wekslowej 130 zł. a. w. z pn. i że dla niego ustanowiony został kuratorem adw. dr. Ichheiser z substytucyą adw. dra Leszko.

Kraków, 12 października 1883.

L. 19932. (3748 2—3)

C. k. sąd powiatowy m. deleg. w Samborze w sprawie Walentego i Anny małż. Ziembowiczów i Reginy Mitek o wydzielenie z kompleksu ciała hipotecznego wyk. hip. 118 ks. gruntowej gminy katastralnej Kalmów objętego, Jakóba i Apolonii małż. Lill własnego, parceli gruntowej l. kat. 1891 utworzenie nowego ciała hipotecznego i zaintabulowanie ich jako właścicieli takowego, z przeniesieniem wszystkich na szczepowem ciele hipotecznem zahipotekowanych ciężarów, ustanawia dla miejsca pobytu niewiadomego Stefana Czerewki kuratorem adw. kraj. dra Wołosiańskiego, wzywając Stefana Czerewki, ażeby swe środki dowodowe w celu strzeżenia praw swych ustanowionemu kuratorowi lub tutejszemu sądowi do wiadomości podał.

Sambor, dnia 3 grudnia 1885.

L. 3357. (3745 2—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Izaka Holzera, iż pod dniem 11 maja 1886 l. 3357 wniósł przeciw niemu Benjamin Krischer pozew wekslowy o 500 zł. a. w. z pn. i że nakaz zapłaty z dnia 15go maja 1886 doręczono ustanowionemu kuratorowi drowi Władysławowi Barbackiemu, adwokatowi w Nowym Sączu.

Wzywa się zatem Izaka Holzera, aby wymienionemu kuratorowi dostarczył potrzebnych środków obrony lub sądowi wskazał innego zastępcę, gdyż inaczej złe skutki zaniedbania sam ponosić będzie musiał.

C. k. sąd obwodowy

Nowy Sącz, dnia 15 maja 1886.

L. 3358. (3744 2—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Isaka Holzera, iż pod dniem 11. maja 1886 l. 3358, wniósł przeciw niemu Benjamin Krischer pozew wekslowy o 500 zł. aw. z pn. i że nakaz zapłaty z dnia 15 maja 1886 doręczono ustanowionemu kuratorowi drowi Władysławowi Barbackiemu adwokatowi w Nowym Sączu.

Wzywa się zatem Isaka Holzera, aby wymienionemu kuratorowi dostarczył potrzebnych środków obrony, lub sądowi wskazał innego zastępcę, gdyż inaczej złe skutki zaniedbania sam ponosić będzie musiał.

C. k. sąd obwodowy.

Nowy Sącz, 15 maja 1886.

L. 9472 (3743 2—3)

C. k. sąd krajowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Herscha Brennera, że przeciw niemu na skutek pozwu Judy Amsfelda de praes. 4 marca 1886 l. 5610, wydany został nakaz zapłacenia w dniach trzech Judzie Amsfeldowi sumy wekslowej w kwocie 53 zł. aw. i że ten nakaz zapłaty zostaje doręczony do zastępowania pozwanego ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Koyowi.

Wzywa się pozwanego, abo do obrony służących dowodów kuratorowi dostarczył, lub sobie innego zastępcę obrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, inaczej skutki niepomyślne sobie tylko przypisze.

Kraków, 7 maja 1886.

L. 3572. (3694 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Dawida Kohna i Szymona Kurza wierzycieli hipotecznych majętności Radgoszcz II. Wielki Dwór, iż z powodu wniesionych w terminie edyktu 11go przez Leona Gromana i Eufrozyny Groman właścicieli tych dóbr w dniu 5 marca 1886 l. 3572 zarzutów przeciw niektórym wpisom hipotecznym na karcie ciężarów rzeczonych dóbr uskutecznionym a w szczególności także przeciw wpisanemu na rzecz Dawida Kohna jako prawonabywcy Hindy Schmindling w poz. 19 cięż. prawu zastawu dla sumy 200 zł. z pn. i przeciw wpisanemu na rzecz Szymona Kurza w poz. 7 cięż. prawu sześcioletniej dzierżawy folwarku Zadębie wyznaczono termin do rozprawy w tym przedmiocie tut. sądzie na dzień 2 lipca 1886 r. godzinę 10 z rana i dla zastępstwa ich ustanowiono kuratora w osobie adw. dra Gałeckiego z substytucyą adwokata dra Steca.

Wzywa się ich zatem, aby tym zastępcom informacyi potrzebnej dla obrony ich praw na czas udzielili lub innego zastępcę sobie obrali i sądowi o tem znać dali, gdyż w przeciwnym razie skutki z zaniedbania sami sobie przypisać by musieli.

W Tarnowie, 15 kwietnia 1886.

L. 21348 (3657 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 6go maja 1886 do l. 21348 wnieśli dr. Paweł Sas Dubanowicz i przystępujący do sporu Michał Kleindienst, Karolina Pyszłowska i Joanna Pasternak przeciw Leonardowi i Katarzynie małż. Kleindienst i ich spadkobiercom pozew o uznanie własności do realności pod l. 350$^4/_4$ we Lwowie, na który to pozew wyznaczono termin dziewięćdziesięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony.

Gdy miejsce pobytu pozwanych Leonarda i Katarzyny małż. Kleindienst tudzież ich spadkobierców nie jest wiadome, został dla nich adwokat dr. Szydłowski kuratorem a tegoż zastępcą adw. dr. Dulęba mianowany.

Wzywa się zatem nieobecnych pozwanych aby do swojej obrony służących środków ustanowionemu kuratorowi dostarczyli lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe, sami sobie przypiszą.

Lwów, dnia 8 maja 1886.

L. 3581. (3723 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kosowie zawiadamia Iwana Krawczuka, że na dniu 21 marca 1886 l. 3581 wniósł przeciw niemu Mojżesz Sak pozew o uznanie własności parceli gruntowej lk. 2429/1 wykazem hipotecznym księgi gruntowej gminy Kosmacz l. 411 objętej, i że termin w tej sprawie na dzień 12 lipca 1886 o godzinie 9 rano w sądzie tutejszym wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu Iwana Krawczuka sądowi nie jest wiadomem, przeto ustanowiono dla niego kuratora dra Emila Wilkowskiego adwokata w Kosowie a tegoż zastępcą Aleksandra Kulczyckiego w Kosowie.

Wzywa się zatem Iwana Krawczuka, ażeby swemu kuratorowi potrzebnych wyjaśnień udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał, w przeciwnym razie skutki z tego wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

C. k. sąd powiatowy.

Kosów, 2 kwietnia 1886.

L. 2020. (3707 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Białej ogłasza, iż w dniu 25 lipca 1884 zmarł w Lipniku bez pozostawienia ostatniej woli Edmund Janecki, po którym do spadku także August Janecki z ustawy jest powołanym.

Gdy miejsce pobytu Augusta Janeckiego jest tutaj niewiadomem, przeto się go niniejszym edyktem wzywa, aby się w przeciągu jednego roku od dnia niżej umieszczonego w tutejszym sądzie zgłosił i deklaracyę do spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie pertraktacya spadkowa ze zgłaszającymi się dziedzicami i z ustanowionym dla niego w osobie adwokata dra Stanisława Łazarskiego z Białej kuratorem przeprowadzoną będzie, a przypadająca na niego czysta część spadku złożoną zostanie w sądzie aż do nastąpionego dowodu jego śmierci lub uznania go za zmarłego.

Biała, dnia 28 lutego 1886.

L. 2849. (3571 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie ustanawiając dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Antoniego Rymarskiego kuratora w osobie adw. dra Rybickiego z substytucyą adw. dra Illasiewicza, pozew ten wraz z załącznikami kuratorowi pozwanego doręcza do wniesienia obrony w dniach 90 i o tem pozwanego przez edykta zawiadamia.

Wzywając Antoniego Rymarskiego, aby o miejscu swego pobytu sądowi tutejszemu wiadomość podał, ewentualnie swego zastępcę prawnego wymaganem pełnomocnictwem zaopatrzonego sądowi wskazał, w przeciwnym bowiem razie rozprawa z zamianowanym kuratorem przeprowadzoną zostanie

Rzeszów, 29 kwietnia 1886.

L. 10433. (3667 3—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany zawiadamia niewiadomego z pobytu Kaźmierza Chmielowskiego, że Nathan Kestel wytoczył przeciw niemu skargę o 41 zł. w skutek której do rozprawy drobiazgowej termin na dniu 4 czerwca o 9 przed południem naznaczonym i dla obrony praw pozwanego adw. dr. Mieczysław Brzeski kuratorem zamianowanym został.

Tarnów, 11 maja 1886.

L. 11338. (3673 3—3)

Ogłasza się, że Marya Szary dnia 13 grudnia 1881 w Mużyłowicach z pozostawieniem kodycylarnego rozporządzenia ostatniej woli z dnia 10 grudnia 1881 zmarła, i że rozprawę spadkową na podstawie prawnego następstwa wdrożono. Wzywa się niewiadomego z miejsca pobytu Marcina Lenius jej siostrzeńca, aby w ciągu roku w tym sądzie się zgłosił i do spadku się oświadczył, inaczej rozprawa ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niego kuratorem Piotrem Leniusem przeprowadzoną zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Jaworów, 11 maja 1886.

L. 17814. (3701 3 3)

C. k. sąd krajowy ogłasza, iż na prośbę Ozyasza Zallela Menkesa dozwolono uchwałą z 13go czerwca 1885 l. 23505 na podstawie testamentu Leiby Menkesa z 14 maja 1863 i dekretu dziedzictwa z 26go czerwca 1869 l. 30477 intabulacyę jego za właściciela $^3/_{64}$ i $^{15}/_{364}$ części realności l. 4262/4 we Lwowie położonej i że celem doręczenia tej uchwały niewiadomemu z miejsca pobytu Mojżeszowi Abrahamowi Menkes, jako jedynemu spadkobiercy Feiwla Menkesa, ustanowiono dla tegoż Mojżesza Abrahama Menkesa kuratora w osobie adw. dra Feilesa.

Wzywa się więc Mojżesza Abrahama Menkesa by dostarczył ustanowionemu kuratorowi środki prawne do swojej obrony służące, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa, sam sobie przypisze.

Lwów, 8 maja 1886.

L. 7463 (3610 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie jako handlowy podaje do wiadomości, że Dawid Zins kupiec w Tarnowie wniósł dnia 11 maja 1886 l. 7463 przeciw Zygmuntowi Eibenschützowi pozew wekslowy o zapłacenie 700 zł. w. a. z pn. z większej 1500 zł. pochodzącej, w skutek czego uchwałą ts. z dnia 13 maja 1886 l. 7463 nakaz zapłaty powyższej sumy wydanym został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego Zygmunta Eibenschütza sądowi nie jest wiadomym, przeto ustanawiając dla niego adwokata dra Salomona z substytucyą adw. dra Holcera kuratorem i doręczając mu nakaz zapłaty, wzywa tegoż, aby ustanowionemu kuratorowi środki do obrony służyć mogące podał, lub innego sobie obrońcę ustanowił i takowego sądowi oznajmił, w przeciwnym bowiem razie skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie winien.

Tarnów, 13 maja 1886.

L. 3855. (3648 3—3)

W sprawie Herscha Marmoroscha przeciw Edwardowi Welterowi i Anieli Szczepanowskiej pto 580 zł. i 1050 zł. wa. ustanowił c. k. sąd obwodowy dla Anieli Szczepanowskiej z miejsca pobytu niewiadomej kuratorem adw. dra Maramorosza z zastępstwem adwokata dra Zakrzewskiego.

Kołomyja, 15 kwietnia 1886.

L. 19038 (3659 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie na prośbę tut. c. k. Prokuratoryi skarbu imieniem łać. kapituły metrop. we Lwowie wzywa każdego, ktoby się znajdował w posiadaniu kwitu wydanego przez c. k. główną kasę krajową pod dniem 2 listopada 1885 do nr. 309 na 2020 zł. m. k. na niewylosowaną część kapitału, pochodzącego z obligacyi indemnizacyjnej Galicyi wschodniej nr. 3492 lit. A. na 6900 zł. m. k. opiewającej, na imię lwowskiej łać. kapituły archikatedralnej, ażeby takowy w przeciągu 1 roku, 6ściu tygodni i 3 dni od ostatniego ogłoszenia edyktu w urzędowej Gazecie lwowskiej licząc sądowi tem pewniej przedłożył, ileże po bezskutecznym upływie tego terminu kwit ów za umorzony i nieważny uznany będzie.

Lwów, 24 kwietnia 1886.

L. 4832. (3709 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Białej zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Szymona Hankusa, że Józef Blahut i Jędrzej Pieczara wnieśli przeciw niemu pozew o 85 zł. 51 ct., na który termin do rozprawy na dzień 10 czerwca 1886 o godzinie 10 z rana wyznaczono i dla pozwanego kuratorem pana dr. Peterka ustanowiono.

Biała, 12 maja 1886.

L. 5915. (3718 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia S. B. Barbera w Mysłowicach za mieszkałego, iż przeciw niemu Towarzystwo młyna parowego w Bochni wniesło skargę de praes. 3 maja 1886 l. 5915 o zapłacenie sumy 115 zł., na którą termin do rozprawy sumarycznej na 7 czerwca 1886 o godzinie 9 rano wyznaczam i kuratorem dlań adwokata dra Serafińskiego w Bochni ustanowiono.

Bochnia, 14 maja 1886.

L. 4673. (3615 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Białej wzywa niniejszem tych, którzyby książeczkę kasy oszczędności miasta Białej Nr. wkładki 1108 fol. 108 księga główna II na nazwisko Jakóba Spiewaka, opiewającą na 140 zł. wa. w rękach mieli, aby takową w przeciągu sześciu miesięcy temuż sądowi przedłożyli, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu, książeczka ta za nieważną uznaną zostanie i kasa Oszczędności miasta Białej nie będzie z niej więcej odpowiedzialną.

C. k. sąd powiatowy.

Biała, dnia 7 maja 1886.

L. 20097. (3658 3—3)

Lwowski c. k. sąd krajowy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Józefę z Zaklików Skrzyńską i Dorotę Straszewską jako też ewentualnych ich spadkobierców, że uchwałą z dnia 19go grudnia 1885 l. 52143 warunki licytacyjne kupna dóbr Domaszów i Satasze uznano za wypełnione, dekret własności nabywcy p. dr. Teobaldowi Semilskiemu wydano, tudzież wprowadzanie tegoż w fizyczne posiadanie nabytych dóbr zarządzono.

Równocześnie ustanawia dla nich adw. dra Dąbrowskiego ze substytucyą adw. dra Paździery kuratorem, a doręczając rzeczoną uchwałę ustanowionemu kuratorowi zawiadamia o tem nieobecnych przez niniejszy edykt do właściwego zastosowania się.

Lwów, 8 maja 1886.

L. 6377. (3739 2—3)

C. k sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Hipolitę Baranowską jako spadkobierczynię Stanisława Baranowskiego wierzyciela hipotecznego majętności kameralne i Wiercieńszczyzna, iż z powodu wniesionego przez Antoniego i Agnieszkę małżonków Szałaśnych w dniu 16 września 1885 l. 14.188 zgłoszenia praw własności do niektórych parcel na karcie stanu majątkowego powyższej majętności zapisanych wyznaczono termin do rozprawy w tut. sądzie na dzień 9 lipca 1886 godzinę 10 z rana, i że dla jej zastępstwa ustanowiono kuratora w osobie p. adw. dra Mikucińskiego z substytucyą p. adw. dra Steca, którym informacyi dla obrony praw swych wcześnie udzielić winna, gdyż inaczej złe skutki z opóźnienia się sama sobie przypisać by musiała.

Tarnów, 6 maja 1886.

L. 11486. (3565 2—2)

C. k. sąd krajowy zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomych Ludwikę z Osowskich Boguszewską i Władysława Jabłońskiego, iż celem doręczenia im uchwały tabularnej na prośbę Eustachego Zakrzewskiego dnia 11 grudnia 1885 do l. 32707 zapadłej, ustanowił dla nich kuratorem adw. dr. Brauna w Krakowie

Kraków, 7 maja 1886.

L. 5903 (3785 2—3)

W sprawie egzekucyjnej c. k. Prokuratoryi skarbu im. wys. skarbu przeciw spadkobiercom Józefa Haendla pto 400 zł. 90 ct., 81 zł. 38 ct. i 86 zł. 66 ct. z pn. dla nieznanego z miejsca pobytu Leibę Haendla ustanowiono kuratorem Abrahama Haendla z Bolechowa.

Wzywa się tedy Leibę Haendla, by temuż kuratorowi dał potrzebną informacyę lub innego zastępcę sądowi wymienił, gdyż złe skutki ztąd wynikłe sam sobie przypisać będzie winien.

Bolechów, 30 czerwca 1884.

L. 11184. (3771 2—3)

Wzywa się z miejca pobytu niewiadomą Maryannę Mitkowę, aby do spadku po swoim ojcu Józefie Wnęku, 5 stycznia 1884 w Uszwi zmarłym, w przeciągu roku się oświadczyła, gdyż inaczej spadek ten ze zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem dla niej w osobie Jędrzeja Witkowskiego z Uszwi ustanowionym, przeprowadzony będzie.

C. k. sąd powiatowy

Brzesko, 31 stycznia 1886.

L. 12083. (3800 2—3)

C. k. Wyższy sąd krajowy ogłasza niniejszem, że pan Edmund Opolski c. k. notaryusz w Żurawnie w skutek przyzwolonego reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z 23 marca 1886 l. 4541 przeniesienia go na urząd c. k. notaryusza w Stryju z dniem 30 maja 1886 z urzędowania w Żurawnie ustępuje, a na dniu 18 czerwca 1886 urzędownie w Stryju obejmuje.

Lwów, 18 maja 1886.

Konkursa.

L. 30882. (3798 1—3)

Dnia 23 czerwca b. r. odbędzie się we Lwowie, w kaplicy św. Zofii, przed południem, po mszy św. losowanie z fundacyj posagowych imienia:

a) Jana Antoniego Łukiewicza,
b) Wincentego Łodzi Ponińskiego,
c) Elżbiety Czarkowskiej.

Bliższe postanowienia w tej mierze są następujące:

1) Sieroty, nie znajdujące się obecnie na wychowaniu w Zakładzie Sióst Miłosierdzia Św. Kazimierza, a chcące brać udział w losowaniu z fundacyi Łukiewicza, mają najdalej do 20 czerwca b. r. zgłosić się u przełożonej Zakładu, tudzież w Urzędzie parafialnym obrz łacin. św Mikołaja we Lwowie i tam udowodnić swe uprawnienie do losowania okazaniem metryki chrztu, jakoteż świadectwem sieroctwa i moralności przez miejscową władzę wystawionem a przez właściwy Urząd parafialny stwierdzonem.

Współubiegające się winne dnia 23go czerwca b. r. wysłuchać mszy św. w kaplicy św. Zofii.

Dzieci, które nie są w stanie same losować, tudzież sieroty, które 24 rok życia przekroczyły, wykluczone są od losowania.

2) Do losowania z fundacyi Ponińskiego będą przypuszczone dziewczęta, które udowodnią, że są religii katolickiej, z rodziców ślubnych, w Galicyi urodzone i zamieszkali, że 8my rok życia ukończyły a 24 nie przekroczyły, że moralnie się prowadzą, naukę religii pobierały, są ubogie, że ich rodzice są również ubodzy i moralne życie prowadzą, lub, gdyby już nie żyli, że nie pozostawili majątku

Od złożenia powyższych dowodów uwolnione są dziewczęta zostające w Zakładzie św. Kazimierza we Lwowie

Dziewczęta, które już raz wygrały los z jednej z tych fundacyj. nie mogą więcej losować z fundacyi Ponińskiego.

Rodzice lub opiekunowie dziewcząt chcących brać udział w losowaniu, mają wnieść pisemne podanie w wyż wymieniony sposób, opatrzone w potrzebne dokumenta do c. k. Namiestnictwa najdalej do 15 czerwca 1886, dziewczęta zaś same mają jeszcze przed losowaniem a to 21go czerwca b. r. o godzinie 10ej przed południem przedstawić się osobiście komissyi losowaniem kierującej w Zakładzie Sióstr Miłosierdzia.

Do ciągnienia losów przystąpią dziewczęta po kolei według starszeństwa wieku.

Dziewczęta, które wyciągną los wygrywacy, obowiązane są z woli fundatora modlić się za spokój duszy jego a w dniu śmierci jego t. j. 24 marca każdego roku wysłuchać mszy św.

3) Do losowania z fundacyi imienia Czarkowskiej będą przypuszczone dziewczęta nie mniej jak 8 a nie więcej jak 24 rok życia liczące, bez względu, czy wcale rodziców już nie mają, lub też tylko ojca lub matki. Muszą jednak legalnie dowieść że są religii katolickiej, urodzone w Galicyi lub Wielkiem Księstwie krakowskiem, z rodziców polskiej narodowości a w razie pochodzenia z rodziców nieślubnych, z matki tejże narodowości, że prowadzą moralne życie i są ubogie

Od złożenia wymaganych dowodów wolne są sieroty znajdujące się w Zakładzie św. Kazimierza we Lwowie.

Sieroty, które już raz wygrały posag, wykluczone są od losowania.

Względem podań i przypuszczenia do losowania zachować należy te same formalności jakie zawiera niniejsze obwieszczenie co do fundacyi imienia Łukiewicza.

Wygrywająca obowiązana jest modlić się za spokój duszy fundatorki a szczególnie w dniu jej śmierci tj. 19 czerwca każdego roku.

Wygrane sumy posagowe będą aż do czasu zamążpójścia dziewcząt wygrywających lub też do czasu ich pełnoletności korzystnie umieszczone a rewersy doręczone ich uprawnionym zastępcom.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 20 maja 1886

Дна 23 Червцѧ с. г. отбꙋде сѧ въ Львові въ каплици св. Софїи передъ полꙋднемъ по слꙋжбѣ Божой льосоване зъ фꙋндацїи посаговихъ, именно: Иоана Антонїѧ Лꙋкевича, Винцентого Лодзѧ Понинського и Єлисаветы Чарковской.

1) Сироты не знаходѧщїи сѧ теперь въ закладѣ сестръ Милосердѧ св. Казимира въ Львовѣ на воспитанью, а хотащїи брати оучасть въ льосованю зъ фꙋндацїи Лꙋкевича, мають найдальше до 20 Червцѧ зголосити сѧ оу Настоѧтельки сего закладꙋ и въ оурѧдѣ парохїальнѣмъ обр. лат. парохїи св. Николаѧ въ Львовѣ и тамже оудоводнити свое оуправненїе до враньѧ оучасти въ льосованю оказанїемъ метрики хрещенѧ якъ и свѣдоцтвомъ сиротства и обичайности черезъ власть мѣсцевꙋю виставленого а черезъ дотичнꙋю парохїю затверженого.

Єспôлꙋбѣгательки должнû на дню 22 Червцѧ с. г. въ каплици св. Софїи слꙋжбꙋ Божꙋ вислꙋхати.

Дѣти, котори сами не могꙋтъ льосовати, сꙋть рôвно якъ сироти, котори 24 рôкъ житѧ оукôнчили, отъ льосованѧ виключенû.

2) До льосованѧ зъ фꙋндацїи Лодзѧ Понинського бꙋдꙋтъ припꙋщенн дѣвчата, котори легально оудоводнѧтъ, що сꙋтъ релихїи католической, въ Галичинѣ зъ родителей законнихъ зрождени, и замешкали, дальше, що 8 рôкъ житѧ оукôнчили, а 24 нерестꙋпили, що моральне житїе провадѧтъ, наꙋкꙋ религїи поберали, сꙋтъ оубогими, що родичи ихъ єсли ще жиютъ, такожъ сꙋтъ оубогими, обичайно сѧ провадѧтъ, або єслиби вже померли, що незôставили маєткꙋ.

Отъ зложенїѧ повижшихъ доводôвъ сꙋтъ оувôльнени дѣвчата знаходѧщїи сѧ въ закладѣ св. Казимира во Львовѣ.

Дѣвчата, которѣ вже разъ обдѣлени зôстали посагомъ одной зъ тихъ фꙋндацїй, не могꙋтъ бôльше льосовати зъ фꙋндацїи Понинського.

Родичи или опѣкꙋноке дѣвчатъ хотѧщихъ оучаствовати въ льосованю, маютъ внести писменнꙋю оудокꙋментованꙋю просьбꙋ въ способъ повижше виражений до протоколꙋ подавчого ц. к. Намѣстничества найдальше до 15 Червцѧ с. г, дѣвчата же сами маютъ передъ тѧгненїемъ льосивъ а именно 21 Червцѧ с г. о годинѣ 10 зрана представити сѧ лично комисїи льосованїемъ керꙋющой въ закладѣ сестръ Милосердѧ.

До тѧгненїѧ пристꙋпаютъ дѣвчата чергою пôдаѧ старшеньства. Дѣвчата, котори льосъ выгриваюшїй витѧгнꙋтъ, сꙋтъ зъ волѣ фꙋндатора обовѧзани молитисѧ за оупокой дꙋши его, а въ день смерти его, т. є. 24го Марта каждого рокꙋ слꙋжбꙋ божꙋ вислꙋхати.

3) До сꙋчатїѧ въ льосованю зъ фꙋндацїи Єлисабети Чарковской бꙋдꙋтъ прип[illegible] дѣвчата не менше якъ 8 а не бô[illegible] 24 лѣтъ житѧ числашїи.

[illegible]тъ легально доказати, що [illegible]олической безъ взлѧдꙋ на [illegible]ъ цѣлкомъ, або только [illegible] не маютъ, потомꙋ, чи зъ [illegible]онниХъ сꙋтъ зрождени, м[illegible] оуроджни въ Галичинѣ або великимъ княжествѣ Кракôвскимъ зъ родичѣвъ польской народности, а въ разѣ походженѧ зъ родичѣвъ незаконнихъ зъ матери тойже народности, мꙋсѧтъ вести житє обичайне и доказати, що сꙋтъ оубогими

Отъ зложенїѧ вимаганихъ доказôвъ оувôльнени сꙋтъ дѣвчата сироты въ закладѣ сестръ Милосердѧ св. Казимира въ Львовѣ знаходѧщїися.

Сироты, котори вже разъ виграли посагъ, сꙋтъ виключенû отъ льосованѧ.

Въ зглѧдѣ прошенїй о припꙋщенїе до льосованѧ заховати сѧ маютъ тїи формальности, якїи въ обвѣщенїю симъ знаходѧтсѧ, що до фꙋндацїи Лꙋкевича.

Вигриваюша єстъ обовѧзана молити сѧ за оупокой дꙋши фꙋндаторки Єлисабети Чарковской, а то особенно въ день 19 Червцѧ кождого рокꙋ яко въ день смерти тойже.

Вильосованїи сꙋми посаговїи зôстанꙋтъ до часꙋ замꙋжества выгриваюшихъ дѣвчатъ, або до часꙋ ихъ полнолѣтности користно оульоковани а дотичнїи реверси зôстанꙋтъ иХъ застꙋпникамъ оуправненимъ дорꙋченû.

Зъ ц. к. Иамѣстничества.

Львôвъ, днѧ 20 Маѧ 1886.

Doniesienia prywatne.

Konkurs

na posadę asystenta przy katedrze zootomii i asystenta przy katedrze botaniki w krajowej wyższej szkole rolniczej w Dublanach rozpisuje się niniejszem.

Kandydaci winni się wykazać ukończeniem odnośnych studyów na uniwersytetach i świadectwem prac w laboratoryach. Posady będą obsadzone na lat 2 począwszy od 1 października br. płaca 600 zł. w ratach miesięcznych i mieszkanie kawalerskie.

Podania wnosić należy na ręce podpisanej Dyrekcyi najdalej do dnia 20 czerwca 1886 n. s.

Dyrekcya kraj. szkół rolniczych w Dublanach.

L. 440 3737 3—3

L. 1143 (3704 3-3)

Obwieszczenie.

Celem sprzedaży drzewostanu dębowego w lesie miejskim „Dębina“ obejmującym przestrzeń 204 morgów, w którym znajduje się 16615 sztuk dębów grubości od 30 do 70 ctm. zaś długości od 12 do 17 metrów, odbędzie się w kancelaryi Urzędu gminnego miasta Trembowli na dniu 7 czerwca 1886 publiczna licytacya za pomocą pisemnych ofert, ktore na ręce komisyi licytacyjnej w dniu powyższym najpóźniej do 2 godziny z południa wniesione być mają.

Zakład wynoszący kwotę 5000 zł. w. a. w gotówce lub w papierach wartościowych według ostatniego kursu obliczonych dołączyć można do oferty albo złożyć na ręce komisyi licytacyjnej zaraz przy podaniu oferty.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane każdego dnia w czasie godzin urzędowych w Urzędzie gminnym miasta Trembowli.

Z Magistratu król. woln. miasta

Trembowla, dnia 14 maja 1886.

Burmistrz: *Dr. Olpiński.*

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber) Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru Schl...